

PIELGRZYMKA OJCA ŚWIĘTEGO

SŁOWA OJCA ŚWIĘTEGO
PODCZAS SPOTKANIA
Z REKTORAMI
WYŻSZYCH UCZELNI

Drodzy i Szanowni Panie i Panowie,
Rektorzy, Dziekani, Profesorowie
– Pracownicy nauki polskiej!

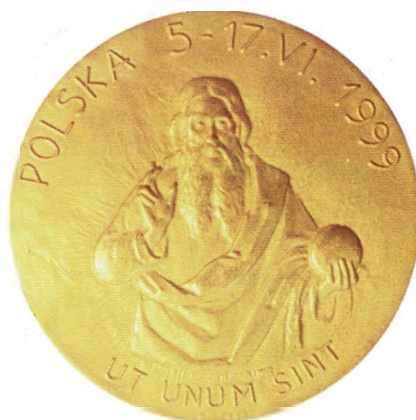
Jestem niezmiernie rad, że ponownie na moim szlaku pielgrzymim po ziemi ojczystej dane mi jest spotkać się z wami, ludźmi nauki, przedstawicielami wyższych uczelni z całej Polski. Jest rzeczą bardzo wymowną, że te spotkania ze światem nauki stały się już częścią integralną papieskich podróży po wszystkich kontynentach. Są to bowiem momenty szczególnego świadectwa. Mówią one o głębokiej i wielorakiej więzi, jaka istnieje pomiędzy powołaniem ludzi nauki a postugą Kościoła, która w swej istocie jest *diakonią Prawdy*.

Wdzięczny Bożej Opatrzności za to dzisiejsze spotkanie, serdecznie pozdrawiam obecnych tutaj Rektorów i delegacje wyższych uczelni z całego kraju, a poprzez obecnych obejmuję myślą i sercem cały świat polskiej nauki. Szczególne zaś pozdrowienie kieruję do Pana Rektora Uniwersytetu Toruńskiego, który tym razem gości

➔ str. 4

REKTOR AM w GDAŃSKU NA SPOTKANIU Z PAPIEŻEM

7 czerwca na spotkaniu Ojca Świętego z rektorami polskich uczelni w UMK w Toruniu rektor prof. Zdzisław Wajda był w gronie najbliższego otoczenia Papieża i wśród ośmiu rektorów reprezentował Konferencję Rektorów Akademii Medycznych w Polsce. Z rąk Ojca Świętego otrzymał pamiątkowy medal. JM Rektor w krótkim wystąpieniu gorąco podziękował Jego Świątobliwości, w imieniu uczelni medycznych kraju i Akademii Medycznej w Gdańsku za słowa, które pomogą tym środowiskom w pokonywaniu trudów niełatwej codzienności i pełnieniu służby człowiekowi. □

KRONIKA Z ŻYCIA UCZELNI

Promocje doktorskie

W dniu 28 maja 1999 roku, w Ratuszu Głównego Miasta – w Wielkiej Sali Wety odbyła się uroczysta promocja na stopień doktora nauk medycznych i stopień doktora nauk farmaceutycznych doktorantów Wydziałów – Lekarskiego i Farmaceutycznego.

W uroczystości uczestniczył zespół promocyjny w składzie – rektor prof. Zdzisław Wajda, prorektor ds. nauki prof. Jerzy Krechniak, prorektor ds. klinicznych prof. Czesław Baran, prorektor ds. dydaktyki dr hab. Zenon Aleksandrowicz, prof. nzw. AMG, dziekan Wydziału Lekarskiego prof. Janusz Galiński i w zastępstwie dziekana Wydziału Farmaceutycznego prodziekan prof. Franciszek Sączewski oraz promotorzy z obu Wydziałów.

Doktorantów oraz gości powitał JM Rektor, który również wygłosił przemówienie. Promocji 62 doktorantów Wydziału Lekarskiego dokonał dziekan prof. J. Galiński, a 2 doktorantów Wydziału Farmaceutycznego prodziekan prof. F. Sączewski. Dyplomy doktoranci otrzymali z rąk swoich promotorów. Doktorantowi, którego promotorem była śp. dr hab. Władysława Zielińska oraz 11 doktorantom, których promotorzy byli nieobecni dyplomy wręczył dziekan Wydziału Lekarskiego prof. J. Galiński.

Hymn państwowy i *Gaude Mater Polonia* w wykonaniu Chóru AMG oraz *Gaudeamus igitur*, którego wykonanie przez JM Rektora spotkało się z gromkimi brawami całej sali, stanowiło – wraz z tradycyjną lampką wina – znakomitą oprawę tej uroczystości.

Przemówienie JM Rektora str. 24

Sprawozdanie opisowe do bilansu AM w Gdańsku za rok 1998

str. 15

Plan finansowy AM w Gdańsku na 1999 r.

str. 18

Rekrutacja 1999 r.

W bieżącym roku zgłosiło się na Wydział Lekarski 719 kandydatów na 242 miejsca, co stanowi przeciętnie 3 osoby na jedno miejsce; na Oddział Stomatologiczny 258 kandydatów na 70 miejsc, co stanowi średnio 3,7 kandydata na jedno miejsce; na Wydział Farmaceutyczny 692 osoby na 120 miejsc, co stanowi 5,8 kandydata na jedno miejsce oraz na Wydział Biotechnologii – 210 kandydatów na 33 miejsca, co stanowi powyżej 6 kandydatów na jedno miejsce.

kierownik Działu
Dydaktyki i Spraw Studenckich
mgr Anna Natęcz

Studium Doktoranckie

Akademia Medyczna w Gdańsku informuje, że Dienne Studium Doktoranckie ogłasza konkurs na 20 miejsc: Wydział Lekarski – 16 miejsc, Wydział Farmaceutyczny – 4 miejsca.

Studia doktoranckie trwają 4 lata (8 semestrów) i prowadzone są jako studia dzienne. Termin składania wniosków o przyjęcie na studia upływa z dniem 15.09.1999 roku. Szczegółowy program oraz przepisy regulujące uczestnictwo znajdują się w Dziale Nauki Akademii Medycznej przy ulicy M. Skłodowskiej-Curie 3a, tel. 349-11-59.

prof. Jerzy Krechniak
Prorektor ds. nauki

Zarządzenie rektora nr 6/99 str. 12

Dyrektorzy SPSK AMG

Na podstawie art. 44 ust. 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408 z póź. zm.) – minister zdrowia i opieki społecznej Franciszka Cegielska z dniem 16 czerwca 1999 r.:

- powołała lek. Marka Wyszczelskiego na dyrektora SPSK nr 1 AMG – w pełnym wymiarze czasu pracy
- powierzyła dr. n. med. Bogdanowi Kokotowi pełnienie obowiązków dyrektora SPSK nr 3 AMG im. Najświętszej Maryi Panny w Gdańsku – do czasu powołania dyrektora.

Powołana na stanowisko konsultanta

Minister zdrowia i opieki społecznej powołał prof. Halinę Tejchman na stanowisko konsultanta regionalnego w dziedzinie protetyki stomatologicznej dla obszaru województwa kujawsko-pomorskiego od dnia 2 kwietnia 1999 r., na okres 4 lat.

PROF. RYSZARD JERZY GRYGLEWSKI

DOKTOREM *HONORIS CAUSA*

**W dnia 25 czerwca 1999 r. odbyła się uroczystość nadania
Profesorowi Ryszardowi Jerzemu Gryglewskiemu
tytułu doktora *honoris causa* Akademii Medycznej w Gdańsku**

Prof. Ryszard J. Gryglewski urodził się w Wilnie. Dyplom Akademii Medycznej z wyróżnieniem otrzymał w Krakowie w 1955 r. Doktorat z medycyny w 1958 r.; habilitację w roku 1963. Kierownikiem Katedry Farmakologii został w 1965 r. Profesorem nadzwyczajnym w 1973, a profesorem zwyczajnym w 1976. Od 1975 r. jest wizytującym profesorem w Wellcome Research Laboratories, Beckenham, Kent w Wielkiej Brytanii. Od 22 lat jest naukowym konsultantem w William Harvey Research Institute w Londynie. Jego brytyjska działalność była związana z osobą Sir Johna Vane'a, laureata Nagrody Nobla z 1982 r.

Członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk (1979), Academia Europea (1989) i Polskiej Akademii Umiejętności. Członek honorowy wielu krajowych i zagranicznych towarzystw naukowych. Laureat Nagrody Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (1997). Wiceprzewodniczący Komitetu Wykonawczego Międzynarodowej Unii Towarzystw Farmakologicznych. Wizytujący profesor europejskich i amerykańskich uniwersytetów. Doktor *honoris causa* uniwersytetów europejskich i amerykańskich.

Autor przeszło 600 prac. Współodkrywcą najważniejszych mechanizmów regulatorowych układu krążenia, twórca nowych koncepcji terapii zaburzeń krążenia, znanej w całym świecie. Serdeczny przyjaciel Gdańska.

W dniu 31 maja 1999 r. zmarł

prof. dr hab. med. Kazimierz SZAWŁOWSKI

emerytowany, wieloletni kierownik Katedry i Zakładu Rehabilitacji Akademii Medycznej w Gdańsku, wychowanek naszej Uczelni, wielce zasłużony nauczyciel akademicki, autor wielu powszechnie cenionych prac naukowo-badawczych z zakresu rehabilitacji, twórca gdańskiej rehabilitacji. Profesor był pionierem w organizacji placówek rehabilitacji dla osób niepełnosprawnych w naszym regionie. Pozostanie w naszej pamięci jako Człowiek szlachetny, życzliwy, głębokiej kultury, przyjazny ludziom i otwarty na ich sprawy.

Dnia 8 czerwca 1999 r. zmarł

dr med. Mieczysław PETELSKI

absolwent pierwszego rocznika Akademii Medycznej w Gdańsku i wieloletni asystent Zakładu Anatomii Prawidłowej AMG, żołnierz września 1939 roku i Polski podziemnej, wysiedlony z Gdańska w 1952 roku, długoletni dyrektor Wojewódzkiego Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Świeciu, honorowy członek Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, honorowy obywatel miasta Świecia.

W dniu 25 czerwca 1999 r. zmarł

Wojciech LEWANDOWSKI

emerytowany mistrz-elektryk Działu Technicznego Akademii Medycznej w Gdańsku, wieloletni, zasłużony pracownik, szlachetny i życzliwy Człowiek.

W numerze...

Rektor na spotkaniu z Papieżem	1
Słowa Ojca Świętego	1
Promocje doktorskie	2, 24
Rekrutacja 1999 r.	2
Studium Doktoranckie	2
Dyrektorzy SPSK AMG	2
Powołana na stanowisko konsultanta ...	2
Prof. R. J. Gryglewski doktorem h.c.	3
Uchwała KRASP	6
List Rektorów Akademickich Szkół Polskich do Papieża Jana Pawła II ...	6
Uchwały Senatu AMG	7
Zarządzenie Nr 7/99 Rektora AMG	7
Zarządzenie Nr 6/99 Rektora AMG	8
Wyniki wyborów	9
Sekcja Medyczna Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego	10
Konferencja Rektorów Akademii Medycznych w Polsce	10
Nowe zasady oceny przez KBN	11
Kategorie za rok 1998	12
Ranking jednostek AMG	13
Z ukosa	13
Bilans AMG za rok 1998	15
Kadry AMG i SPSK 1	16
Plan finansowy AMG na 1999 r.	18
Protest Samorządu Studenckiego	23
Pożegnanie Prof. K. Szawłowskiego ...	25
Przeczytane	25
Dziękuję	26
Uwaga, plagiat!	27
Wideo-Urologia w Izmirze	28
Akademia w anegdocie... ..	28
Konferencja EDNSG	29
Symposium chromatograficzne	30
Polskie Towarzystwo Bólów Głowy ...	31
Konferencja naukowa neurologów ...	31
Najlepsza Pielęgniarka roku 1999	32

GAZETA AMG

Redaguje zespół:

prof. dr hab. Marek Hebanowski, prof. dr hab. Brunon Imieliński (red. naczelny), prof. dr hab. Roman Kaliszan, prof. dr hab. Marek Latoszek, mgr Józefa de Laval (z-ca red. naczelnego), dr Emilia Mierzejewska, dr Aleksander Stanek, sekretarz red.: mgr Danuta Gołębiowska, red. techniczna: mgr Tadeusz Skowrya.

Adres redakcji: Biblioteka Główna AMG,
Gdańsk, ul. Dębinki 1, tel. 349-10-40; e-mail:
gazeta@amedec.amg.gda.pl; www:
http://www.amg.gda.pl/namg/gazeta_amg

Druk: Drukonsul. Nakład: 600 egz.

Wydanie dofinansowane przez KBN

Redakcja zastrzega sobie prawo niewykorzystania materiałów nie zamówionych, a także prawo do skracania i adiustacji tekstów oraz zmiany ich tytułów.

Warunki prenumeraty:

Cena rocznej prenumeraty krajowej wynosi 36 zł, pojedynczego numeru 3 zł; w prenumeracie zagranicznej – 3 USD.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Akademii Medycznej w Gdańsku z dopiskiem: prenumerata „Gazety AMG”:

Wielkopolski Bank Kredytowy S.A.
Oddz. Gdański 10901098-488-128-00

WIZYTA OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II

nas w murach swej Uczelni. Dziękuję za słowa powitania, jakie skierował do mnie w imieniu wszystkich obecnych. Pozdrawiam także obecnego tutaj Przewodniczącego Konferencji Rektorów Polskich Uniwersytetów.

Spotykamy się w murach Uniwersytetu, który, gdy idzie o datę powstania, jest stosunkowo młodą uczelnią. Niedawno obchodził 50-lecie. Jednak, jak pamiętamy, tradycje nauki związane z tym miastem sięgają głęboko w przeszłość i wiążą się przede wszystkim z postacią Mikołaja Kopernika. Uniwersytet Toruński przez moment swojego powstania nosi na sobie ślad dramatycznych wydarzeń związanych z drugą wojną światową. Godzi się przy tej okazji przypomnieć, że twórcami tej Uczelni byli w znacznym stopniu uczeni – wygnańcy, wygnańcy z Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie i Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Z Wilna przyszedł do Torunia pierwszy rektor Uniwersytetu prof. Ludwik Kołankowski, niestrudzony organizator Uczelni. Z Wilna przyszedł Karol Górski, historyk, pionier badań nad polską duchowością. Z kolei ze Lwowa przybył prof. Tadeusz Czeżowski, szeroko znany filozof. Ze Lwowa przybył także prof. Artur Hutnikiewicz, znakomity badacz literatury. Krąg profesorów zasilili też uczeni przybywający ze zniszczonej Warszawy, wśród których nie sposób pominąć Konrada Górskiego, niezwykle wnikliwego badacza literatury. Oni i wielu innych tworzyli tę Uczelnię z wielkim poświęceniem. Były to czasy trudne, ale równocześnie czasy pełne nadziei. *A nadzieja jest z prawdy* – jak pisał Norwid. W tych nadzwyczaj trudnych powojennych warunkach sprawdzali się ludzie, sprawdzała się ich wierność prawdzie. Dziś Uniwersytet Toruński ma swoją własną fizjonomię i daje cenny wkład w rozwój polskiej nauki.

Nasze spotkanie dzisiejsze odbywa się w ostatnim roku mijającego tysiąclecia. Stojąc na przelocie, na przełomie tysiącleci, kierujemy nasze myśli na przemian w przeszłość i przyszłość. Szukamy w przeszłości nauk i wskazówek dla naszej przyszłości. Chcemy w ten sposób lepiej określić i podbudować naszą nadzieję. Świat potrzebuje dziś nadziei i szuka nadziei! Ale czy

SŁOWA OJCA ŚWIĘTEGO PODCZAS SPOTKANIA Z REKTORAMI WYŻSZYCH UCZELNI

dramatyczna historia naszego stulecia – wojny, zbrodnicze ideologie totalitarne, obozy koncentracyjne, gułagi – czy to wszystko nie skłania raczej do ulegania pokusie zniechęcenia i rozpacz? Pascal napisał kiedyś, że poznanie przez człowieka swej własnej nędzy rodzi rozpacz (por. *Myśli*, 75). Aby odkryć nadzieję, trzeba zwrócić wzrok ku górze. Dopiero poznanie Chrystusa – dodaje Pascal – wyzwala od rozpacz, bo w Nim poznajemy nie tylko naszą nędzę, ale i naszą wielkość (por. tamże, 690, 729, 730).

Chrystus ukazał ludzkości najgłębszą prawdę o Bogu i zarazem o człowieku, objawiając Ojca, który jest bogaty w miłosierdzie (Ef 2, 4). Bóg jest miłością (1 J 4, 8). Taki jest właśnie temat wiodący mojej obecnej wizyty w Ojczyźnie. W Encyklice o Duchu Świętym pisałem: *W swoim życiu wewnętrznym Bóg „jest Miłością”, miłością istotową, wspólną trzem Osobom Boskim: miłością osobową jest Duch Święty jako Duch Ojca i Syna dlatego „przenika głębokości Boże” jako Miłość–Dar nie stworzony. Można powiedzieć, iż w Duchu Świętym życie wewnętrzne Trójcydyne Boga staje się całkowitym darem, wymianą wzajemnej miłości pomiędzy Osobami Boskimi, i że przez Ducha Świętego Bóg bytuje „na sposób daru” (Dominum et vivificantem, 10). Ta Miłość, która jest Darem, daje się człowiekowi poprzez akt stworzenia i odkupienia. Dlatego: Człowiek nie może żyć bez miłości. Człowiek pozostaje dla siebie istotą niezrozumiałą, jego życie jest pozbawione sensu, jeśli nie objawi mu się Miłość, jeśli nie spotka się z Miłością, jeśli jej nie dotknie i nie uczyni w jakiś sposób swoją, jeśli nie znajdzie w niej żywego uczestnictwa (Redemptor hominis, 10).*

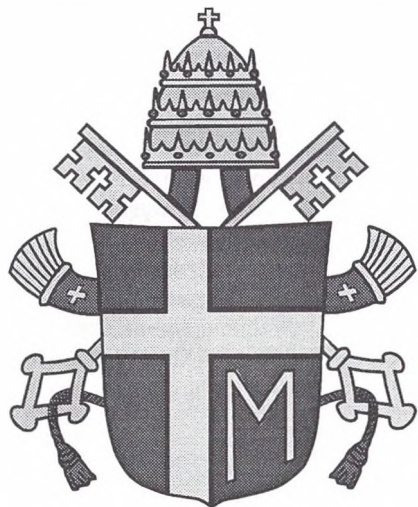
Ta właśnie prawda o Bogu–Miłości staje się źródłem nadziei świata i drogowskazem naszej odpowiedzialności. Człowiek może miłować, ponieważ został najpierw umiłowany, został najpierw umiłowany przez Boga. Św. Jan nas poucza: *My miłujemy [Boga], ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował* (1 J 4, 19). Prawda o Bożej miłości

rzuca światło również na nasze poszukiwanie prawdy, na pracę nad rozwojem nauki, nad całą naszą kulturą. Nasze poszukiwania i nasza praca potrzebują idei wiodącej, fundamentalnej wartości, która by nadała sens i potęgę czyta w jeden nurt badania uczonych, refleksje historyków, twórczość artystów i rozwijające się w zawrotnym tempie odkrycia techników. Czy istnieje jakaś inna idea, inna wartość lub inne światło, które byłoby w stanie nadać sens wielorakim poszukiwaniom i działaniom ludzi nauki i kultury, nie ograniczając równocześnie ich twórczej wolności? Otóż miłość jest tą siłą, siłą, która nie narzuca się człowiekowi od zewnątrz, lecz rodzi się w jego wnętrzu, w jego sercu, jako jego najbardziej wewnętrzna własność. Chodzi tylko o to, by człowiek pozwolił się jej narodzić i by umiał nasycić nią swoją wrażliwość, swoje myślenie w laboratorium, w sali seminaryjnej i wykładowej, a także przy warsztacie wielorakich sztuk.

Spotykamy się dzisiaj w Toruniu, w mieście zwanym *miastem Kopernika*, na Uniwersytecie jego imienia. Odkrycie, jakiego dokonał Kopernik, i jego znaczenie w kontekście historii nauki, przypominają nam stale żywy spór, jaki toczy się pomiędzy rozumem i wiarą. Chociaż dla samego Kopernika jego odkrycie stało się źródłem jeszcze większego podziwu dla Stwórcy i potęgi rozumu ludzkiego, to dla wielu było powodem poróżnienia rozumu z wiarą. Jak jest naprawdę? Czy rozum i wiara to dwie rzeczywistości, które wzajemnie muszą się wykluczać?

W rozdzwieku pomiędzy rozumem i wiarą wyraża się jeden z wielkich dramatów człowieka. Ma on wiele przyczyn. Zwłaszcza począwszy od doby Oświecenia, przesadny i jednostronny racjonalizm doprowadził do radykalizacji postaw na gruncie nauk przyrodniczych oraz na gruncie filozofii. Powstały w ten sposób rozłam pomiędzy wiarą a rozumem wyrządził niepowetowane szkody nie tylko religii, ale i kulturze. W ogniu ostrych polemik zapomniano często, iż wiara *nie lęka się rozumu, ale*

WIZYTA OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II

szuka jego pomocy i pokłada w nim ufność. Jak taska opiera się na naturze i pozwala jej osiągać pełnię, tak wiara opiera się na rozumie i doskonali go (Fides et ratio, 43). Wiara i rozum to jakby dwa skrzydła, na których duch ludzki unosi się ku kontemplacji prawdy (tamże, wstęp). Potrzebna jest dzisiaj praca na rzecz pojednania wiary i rozumu. W Encyklice Fides et ratio pisałem: Wiara pozbawiona oparcia w rozumie, skupiła się bardziej na uczuciach i przeżyciach, co stwarza zagrożenie, że przestanie być propozycją uniwersalną. Złudne jest mniemanie, że wiara może silniej oddziaływać na słaby rozum; przeciwnie, jest wówczas narażona na poważne niebezpieczeństwo, może bowiem zostać sprowadzona do poziomu mitu lub przesądu. Analogicznie, gdy rozum nie ma do czynienia z dojrzałą wiarą, brakuje mu bodźca, który kazałby skupić uwagę na specyfice i głębi bytu (...) Odpowiedzią musi być odwaga rozumu (N. 48). Jest to w gruncie rzeczy problem wewnętrznej jedności człowieka, ciągle zagrożonej podziałem i atomizacją jego poznania, któremu brak zasady jednoczącej. Specjalne zadanie w tej dziedzinie staje przed dzisiejszą filozofią.

Ludziom nauki oraz ludziom kultury powierzona została szczególna odpowiedzialność za prawdę – dążenie do niej, jej obrona i życie według niej. Znamy dobrze trudności związane z ludzkim poszukiwaniem prawdy, z których dzisiaj na czoło wysuwają się: sceptycyzm, agnostycyzm, relatywizm i nihi-

lizm. Dzisiaj nierzadko usiłuje się nam wmówić, że skończył się bezpowrotnie czas pewności poznania prawdy oraz że jesteśmy nieodwołalnie skazani na totalny brak sensu, na prowizoryczność poznania, ciągłą zmienność i względność. W tej sytuacji jawi się nagle konieczność potwierdzenia podstawowego zaufania do ludzkiego rozumu do jego zdolności do poznania prawdy – także tej absolutnej i ostatecznej. Człowiek jest zdolny do wypracowania sobie jednolitej i organicznej koncepcji poznania. Wycinkowość wiedzy i fragmentaryzacja sensu burzy wewnętrzną jedność człowieka. Człowiek dąży do pełni poznania, gdyż jest istotą, która z natury szuka prawdy (por. Fides et ratio, 28) – i nie może bez niej żyć. Trzeba, aby nauka współczesna, a zwłaszcza współczesna filozofia, odnalazły – każda we własnym zakresie – ów wymiar sapiencjalny polegający na poszukiwaniu ostatecznego i całościowego sensu ludzkiej egzystencji.

Poszukiwanie prawdy dokonuje się nie tylko w indywidualnym zmaganiu w bibliotece czy w laboratorium, ale ma także wymiar wspólnotowy. *Człowiek udoskonala się bowiem nie tylko przez zdobywanie abstrakcyjnej wiedzy o prawdzie, ale także przez żywą relację z drugim człowiekiem, która wyraża się przez dar z siebie i przez wierność. W tej wierności, która uzdalnia do złożenia siebie w darze, człowiek znajduje pełnię pewności i bezpieczeństwa. Zarazem jednak poznanie oparte na wierze, którego podstawą jest zaufanie między osobami, nie jest pozbawione odniesienia do prawdy: wierząc, człowiek zawiera prawdę, którą ukazuje mu druga osoba (Fides et ratio, 32).* Jest to z pewnością doświadczenie bliskie każdemu z was tu obecnych. Do prawdy dochodzi się także dzięki innemu, w dialogu z innymi i dla innych. Poszukiwanie prawdy i dzielenie się nią z innymi jest ważną postugą społeczną, do jakiej w szczególny sposób są wezwani ludzie nauki.

Stają dzisiaj przed nauką – a w tym także przed polską nauką – wielkie wyzwania. Niebawo rozwój nauk i postęp techniczny rodzi fundamentalne pytania o granice eksperymentu, o sens i kierunki rozwoju technicznego, o granice ingerencji człowieka w przyrodę i środowisko naturalne. Postęp ten jest zarazem źródłem fascynacji, jak i lęku.

Człowiek coraz częściej lęka się wytworów własnego rozumu i własnej wolności. Czuje się zagrożony. Dlatego tak ważne jest dzisiaj przypomnienie sobie tej podstawowej prawdy, że świat jest darem Boga Stwórcy, który jest Miłością, a człowiek – stworzenie jest powołany do tego, ażeby był roztroptym i odpowiedzialnym gospodarzem w świecie natury, a nie jego bezmyślnym niszczycielem. Trzeba sobie ciągle na nowo przypominać, iż rozum jest darem Boga; św. Tomasz powiedział – największym darem Boga, znakiem Bożego podobieństwa, jakie każdy człowiek w sobie nosi. Dlatego tak ważna jest ciągła pamięć o tym, iż autentyczna wolność badań naukowych nie może abstrahować od kryterium prawdy i dobra. Troska o sumienie moralne, o poczucie odpowiedzialności za człowieka ze strony ludzi nauki, urastają dziś do rangi podstawowych imperatywów. To właśnie na tym poziomie decydują się zarówno losy nauki współczesnej, jak i w pewnym sensie losy całej ludzkości. Trzeba pamiętać wreszcie o potrzebie wdzięczności, nieustannej wdzięczności za ten dar, jakim dla człowieka jest drugi człowiek – ten, dzięki któremu, z którym i dla którego włącza się w wielką przygodę poszukiwania prawdy.

Wiem o trudnościach, z jakimi borykają się dzisiaj polskie uczelnie: zarówno kadry profesorskie, dydaktyczne, jak i studenci. Nauka polska, podobnie jak cała nasza Ojczyzna, znajduje się ciągle w fazie głębokich przemian, reform. Wiem też, iż pomimo tego polscy uczeni odnoszą znaczące sukcesy, z czego niezmiernie się raduję i czego wam wszystkim z serca gratuluję.

Drody i Szanowni Państwo, na zakończenie pragnę jeszcze raz podziękować za to dzisiejsze spotkanie. Pragnę zapewnić, iż sprawy kultury polskiej, sprawy nauki polskiej noszę głęboko w swoim sercu. Serdecznie was pozdrawiam, a poprzez was pozdrawiam wszystkie środowiska uczelniane w Polsce, jakie reprezentujecie: zarówno profesorów, jak i studentów oraz cały personel administracyjny i techniczny, prosząc o Boże błogosławieństwo dla wszystkich.

(przedruk z Życia, 8.06.1999)

WIZYTA OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II

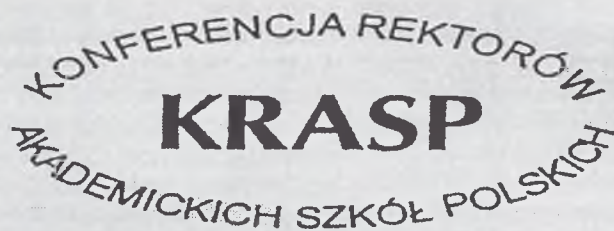
UCHWAŁA KONFERENCJI REKTORÓW AKADEMICKICH SZKÓŁ POLSKICH — Z DNIA 6 CZERWCA 1999 R.

W ciągu ostatnich dziewięciu lat polskie państwowe szkoły wyższe przeszły proces gruntownej transformacji dostosowując się do wymogów gospodarki rynkowej: prawie trzykrotnie wzrosła liczba kształconych studentów przy praktycznie niezmiennym poziomie zatrudnienia nauczycieli akademickich, poszerzona została oferta edukacyjna, nastąpiła zmiana systemu wewnętrznego zarządzania uczelniami potążona z daleko idącą decentralizacją finansową, rozwinęły się nowe kierunki badań. Wszystko to nastąpiło bez specjalnych rządowych programów pomocowych, a nawet w warunkach utrzymującego się w uczelniach znaczącego deficytu nakładów finansowych państwa przeznaczonych na szkolnictwo wyższe. Ocenia się, że środki na inwestycje i remonty nie pokrywają nawet 10% potrzeb, a niskie płace prowadzą do odpływu wartościowej kadry i zmuszają nauczycieli akademickich do szukania dodatkowych źródeł dochodu z uszczerbkiem dla badań naukowych i działalności dydaktycznej. Chroniczne niedofinansowanie uczelni uniemożliwia utrzymanie na odpowiednim poziomie zaplecza laboratoryjnego i technicznego oraz zagraża obniżaniem jakości kształcenia i utrudnia dostęp do studiów wbrew rosnącym potrzebom edukacyjnym polskiej młodzieży. Nakłady państwa na szkoły wyższe w Polsce w przeliczeniu na jednego studenta należą do najniższych w Europie, co w dłuższej perspektywie musi się odbić negatywnie na rozwoju cywilizacyjnym kraju.

W poczuciu odpowiedzialności za poziom wykształcenia polskiego społeczeństwa rektorzy szkół akademickich apelują do Rządu i Parlamentu Rzeczypospolitej o podjęcie pilnych działań, które usuną te zagrożenia. Oczekujemy zmiany systemu finansowania szkolnictwa wyższego oraz zwiększenia nakładów budżetowych w proporcji do rosnących zadań uczelni, ale jednocześnie stworzenia właściwych prawnych warunków działalności uczelni i możliwości łatwiejszego uzyskiwania środków ze źródeł pozabudżetowych. W oparciu o projekt przedłożony przez MEN apelujemy o przyspieszenie prac nad ustawą o szkołach wyższych ze szczegó-

nym uwzględnieniem uregulowania prawnego „odpłatności za niektóre usługi edukacyjne”, zgodnie z nową Konstytucją RP. Sprawa ta nie tylko budzi niepokój środowiska akademickiego wobec zbliżającego się w październiku br. terminu dostosowania przepisów wykonawczych do postanowień Konstytucji, ale także ma istotne znaczenie ekonomiczne dla publicznych szkół wyż-

szych, aktualnie osiągających od 10 do 50% swych przychodów z opłat za studia. Liczymy na to, że nowa ustawa zapewni autonomię i wysoki poziom kształcenia oraz poszerzy ramy funkcjonowania uczelni publicznych przynosząc gwarancje rozwoju edukacji na poziomie akademickim stosownie do aspiracji Polski wśród narodów Europy.

LIST REKTORÓW AKADEMICKICH SZKÓŁ POLSKICH DO PAPIEŻA JANA PAWŁA II — TORUŃ, 7 CZERWCA 1999 R.

Wasza Świątobliwość,
Umiłowany Ojciec Święty,

Z wielką radością i wzruszeniem rektorzy polskich szkół akademickich przybywają do gościnnego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika na spotkanie z Waszą Świątobliwością. Moment jest to szczególny, gdyż zgodnie z obowiązującym prawem za parę miesięcy następuje zmiana władz uczelni i dlatego są tutaj także rektorzy-elektci, wybrani na trzyletnią kadencję obejmującą przełom tysiąclecia. Trzeba przy tym przypomnieć, że spotkania naszego Papieża z rektorami polskich szkół wyższych stały się już pewną tradycją. Z wdzięcznością wspominamy zarówno wizytę w Rzymie 4 stycznia 1996 roku, jak i spotkanie niemal dokładnie przed dwoma laty, przy grobie świętego Jana z Kęt, w krakowskiej kolegiacie św. Anny w dniu kanonizacji Królowej Jadwigi Andegaweńskiej. Nauczanie Papieża i słowa skierowane do ludzi nauki i kultury są studiowane zawsze z największą uwagą w środowiskach akademickich.

Dzisiejsze spotkanie ma z pewnością wymiar symboliczny także dlatego, iż u progu wielkiego jubileuszu dwóch

tysięcy lat chrześcijaństwa pragniemy wstłuchiwać się w papieskie przesłanie kierowane do uczonych. Jako rektorzy szkół wyższych czujemy się szczególnie odpowiedzialni za rozwój polskiej nauki i zapewnienie młodzieży kształcenia na najwyższym, uniwersyteckim poziomie, nie zapominając przy tym o wyzwaniach współczesnego świata. Problemy publicznych szkół wyższych w Polsce, o których mówiliśmy w czasie poprzednich spotkań z Ojcem Świętym pozostają ciągle aktualne: masowy charakter kształcenia przy niewystarczających nakładach finansowych, komercjalizacja edukacji i kultury, postępująca specjalizacja badań czy grożący nam kryzys pokoleniowy spowodowany odpływem z uczelni wielu młodych i zdolnych ludzi. Nie powinniśmy jednak narzekać, gdyż dane jest nam uczestniczyć w przebudowie nowoczesnego państwa polskiego i przygotowywać młode pokolenie do samodzielnego działania w wolnej Ojczyźnie.

Jesteśmy głęboko przekonani, że dzisiejsze spotkanie z Ojcem Świętym pozwoli nam lepiej zrozumieć i skuteczniej wypełniać misję uczelni akademickich w naszym kraju.

UCHWAŁY SENATU AKADEMII MEDYCZNEJ W GDAŃSKU

z dnia 21 czerwca 1999 r.

*

Z niepełnych informacji prasowych wynika, że w Gdańsku planowana jest budowa wielkich zakładów przetwarzających styren. Według tych informacji zakłady miałyby być zlokalizowane w bezpośredniej bliskości centrum Gdańska (Port Północny).

Senat Akademii Medycznej w Gdańsku zaniepokojony możliwością dalszej biodegradacji już i tak skażonego środowiska oraz możliwością szkodliwego oddziaływania tego środowiska na zdrowie mieszkańców domaga się od władz miasta oraz innych ośrodków decyzyjnych, by mieszkańcy Gdańska byli dokładnie informowani o tym przedsięwzięciu, by znane były dokładne analizy i niezależne, kompetentne ekspertyzy.

Brak rzetelnych informacji dotyczących choćby ewentualnego zagrożenia tą budową rodzi uzasadniony niepokój Senatu Akademii Medycznej w Gdańsku. Jako lekarze odpowiedzialni za zdrowie mieszkańców Gdańska oraz jako jego mieszkańcy domagamy się takich informacji.

* *

Senat Akademii Medycznej w Gdańsku zwraca się do dyrektorów Samodzielnych Publicznych Szpitali Klinicznych nr 1, 2 i 3 o pilne uregulowanie – prawne i finansowe – w porozumieniu z władzami Uczelni wynagrodzenia nauczycieli akademickich za pełnioną działalność usługowo–lecniczą.

Jednocześnie Senat uważa, że winna być przeprowadzona regulacja płac pracowników Szpitali, w tym przede wszystkim pielęgniarek.

Zdaniem Senatu jest to możliwe i konieczne do przeprowadzenia wobec informacji przekazywanych przez dyrektorów tych jednostek władzom Uczelni o ich dodatnim wyniku finansowym za okres pięciu miesięcy br., a także w oparciu o informacje Rządu RP, iż kwoty na przeprowadzenie podwyżek zostały przekazane Kasom Chorych i zostały ujęte w kontraktach z jednostkami służby zdrowia.

Uchwałą podjęto jednogłośnie.

prof. Zdzisław Wajda
Rektor

ZARZĄDZENIE NR 7/99 REKTORA AM W GDAŃSKU

z dnia 14.05.1999 r. zmieniające Zarządzenie Nr 3/98 Rektora AMG z dnia 27.04.1998 r. w sprawie wprowadzenia w życie Regulaminu tworzenia i gospodarowania zakładowym funduszem świadczeń socjalnych w AM w Gdańsku

W uzgodnieniu z Komisją Socjalno–Bytową wprowadza się następujące zmiany do Regulaminu tworzenia i gospodarowania zakładowym funduszem świadczeń socjalnych w Akademii Medycznej w Gdańsku:

1. W załączniku Nr 2 do ww. Regulaminu zmienia się treść zdania:
„Koszt jednego skierowania wczasowego, które podlega refundacji nie może przekraczać 900 zł. W przypadku przekroczenia tej granicy pracownik pokrywa różnicę.”
na treść o następującym brzmieniu:
„Koszt jednego skierowania wczasowego, które podlega refundacji nie może przekraczać 1.100 zł. W przypadku przekroczenia tej granicy pracownik pokrywa różnicę.”
2. Zmienia się treść załącznika Nr 3 do ww. regulaminu, który otrzymuje brzmienie:
„Pracownik oraz dzieci do 20. roku życia (uczące się), mogą uzyskać pomoc w formie ryczałtu za finansowanie grupowej lub indywidualnej formy wypoczynku w ramach urlopu wypoczynkowego w wysokości:
przy średniej przypadającej na jednego członka rodziny w złotych:

– do 500 zł	– pracownik	35 zł dziennie
	– dzieci	20 zł dziennie
– powyżej 501 zł	– pracownik	30 zł dziennie
	– dzieci	18 zł dziennie

3. W załączniku Nr 4 do ww. Regulaminu zmienia się treść:
„Koszt jednego miejsca kolonijnego lub obozowego, które podlega refundacji nie może przekraczać 1.100 zł. W przypadku przekroczenia tej granicy pracownik pokrywa różnicę.”

na treść o następującym brzmieniu:

„Koszt jednego miejsca kolonijnego lub obozowego, które podlega refundacji nie może przekraczać 1.300 zł. W przypadku przekroczenia tej granicy pracownik pokrywa różnicę.”

4. Zmienia się treść załącznika Nr 6 do ww. Regulaminu, który otrzymuje brzmienie:

„Pożyczki na cele mieszkaniowe udziela się w następującej wysokości:

1. Uzupelnienie wkładu mieszkaniowego (budowlanego) w spółdzielni mieszkaniowej, budowę, rozbudowę lub wykończenie domu jednorodzinnego we własnym zakresie bądź lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość w wysokości 15% wartości kosztorysowej, lecz nie więcej niż 10.000 zł.
2. Pożyczki na adaptację pomieszczeń na cele mieszkalne – do wysokości 50% wartości kosztorysowej, lecz nie więcej niż 5.000 zł.
3. Na remont i modernizację mieszkania lub domu jednorodzinnego – do wysokości 2/3 kosztów planowanego remontu lub modernizacji, lecz nie więcej niż 3.000 zł.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

prof. Zdzisław Wajda
Rektor

ZARZĄDZENIE Nr 6/99 REKTORA AM w GDAŃSKU

z dnia 21.06.1999 r. zmieniające Zarządzenie Nr 7/97 Rektora AMG z dnia 10.06.1997 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Dziennych Studiów Doktoranckich AM w Gdańsku

Zgodnie z uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego AMG z dnia 27.05.1999 r. i Rady Wydziału Farmaceutycznego z dnia 27.04.1999 r. i uchwałą Senatu AMG z dnia 21.05.1999 r. wprowadzam następujące zmiany do Regulaminu Dziennych Studiów Doktoranckich Akademii Medycznej w Gdańsku:

1. §1 pkt. 3 – zmienia się treść punktu 3, który otrzymuje brzmienie:

„Nadzór nad działalnością studiów sprawuje właściwa Rada Wydziału za pośrednictwem powołanej przez siebie Komisji ds. Studium Doktoranckiego”

2. §2 – zmienia się treść §2, który otrzymuje brzmienie:

„§2

1. Liczbę miejsc na Dienne Studium Doktoranckie w danym roku akademickim ustala rektor po zasięgnięciu opinii odpowiedniej rady wydziału, zatwierdzonej przez senat.
2. Podział liczby miejsc pomiędzy poszczególne wydziały następuje proporcjonalnie do liczby profesorów i doktorów habilitowanych będących członkami danej rady wydziału.
3. Prawo zgłaszania gotowości prowadzenia przewodu doktorskiego w ramach Dziennych Studiów Doktoranckich mają wszyscy profesorowie i doktorzy habilitowani zatrudnieni w Akademii Medycznej.
4. Jako zasadę przyjmuje się, że profesor lub doktor habilitowany może podjąć opiekę nad jednym doktorantem w danym roku, a liczba doktorantów pozostających pod jego opieką nie może przekraczać 3 osób.
5. Przy naborze kandydatów powinna być uwzględniana kategoria rankingowa jednostki, a jednostki w kategorii D nie powinny otrzymywać studiów doktoranckich.”

3. §4 pkt. 1 ppkt. „b” – zmienia się treść ppkt. „b”, który otrzymuje brzmienie:

„b) przedstawienie rektorowi wniosków o przyjęcie kandydatów na studia, po zasięgnięciu opinii Komisji ds. Studium Doktoranckiego”

4. §4 pkt. 1 ppkt. „i” – zmienia się treść ppkt. „i”, który otrzymuje brzmienie:

„i) przedstawienie rektorowi i radzie wydziału wszelkich wniosków dotyczących studiów doktoranckich lub poszczególnych jego uczestników, uzgodnionych uprzednio z Komisją RW ds. Studium Doktoranckiego”

5. §6 pkt. 1 ppkt. „c” – zmienia się treść ppkt. „c”, który otrzymuje brzmienie:

„c) uzyska pozytywną ocenę komisji kwalifikacyjnej powołanej przez rektora w następującym składzie:

- kierownik studium
- przyszły promotor
- przedstawiciel Komisji Rady Wydziału ds. Studium Doktoranckiego
- specjalista z pokrewnej dziedziny”

6. §10 pkt. 1 – zmienia się treść pkt. 1, który otrzymuje brzmienie:

„1. Koszt badań naukowych prowadzonych przez uczestnika studiów doktoranckich winien zabezpieczyć przyszły promotor w uzgodnieniu z kierownikiem jednostki (badania własne i statutowe)”

7. §10 pkt. 3 – wykreśla się punkt 3 – w całości.

8. §11 pkt. 2 – wykreśla się punkt 2 – w całości.

9. §11 pkt. 3 otrzymuje numerację 2 i zmienia się jego treść na następującą:

„2. Uczestnik studiów doktoranckich z dyscyplin klinicznych zobowiązany jest w czasie studiów do niezwłocznego rozpoczęcia specjalizacji.”

10. §11 pkt. 4 otrzymuje numerację 3.

11. §15 pkt. 2 – zmienia się treść pkt. 2, który otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzję o skreśleniu doktoranta z listy uczestników studiów podejmuje rada wydziału na wniosek kierownika studiów, uzgodnioną z Komisją RW ds. Studium Doktoranckiego w oparciu o opinię promotora.”

12. Zmienia się Załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 7/97 Rektora AMG z dnia 10.06.1997 r., który otrzymuje brzmienie określone w załączniku Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania

prof. Zdzisław Wajda
Rektor

Załącznik nr 1

System punktowy, stosowany przy kwalifikowaniu kandydatów na studia doktoranckie w Akademii Medycznej w Gdańsku na Wydziale Lekarskim w roku akademickim 1999/2000

1. Ocena z egzaminu z przedmiotu kierunkowego (0–15 pkt.)
2. Język angielski (0–5 pkt.)
3. Język obcy, inny niż angielski (0–2,5 pkt.)
4. Średnia ocena ze studiów x 3 (10–15 pkt.)
5. Wyróżnione prace magisterskie (3–5 pkt.)
6. Wyróżnienie dyplomem *Primus inter pares* (5 pkt.)
7. Koło Naukowe STN (min. 1 rok; max. dwa koła STN) (0–2 pkt.)
8. Prace wygłaszane na konferencjach STN:
 - krajowe (1 pkt. za pracę, max. 3 pkt.)
 - zagraniczne (2 pkt. za pracę, max. 6 pkt.)
9. Zagraniczne praktyki zawodowe (1 miesiąc – 1 pkt.)
10. Nagrody za wygłaszane prace (z poz. 8) (1–3 pkt.)
11. Nagrody i stypendia
 - Ministra ZiOS (za każdą nagrodę max. 4 pkt.)
12. Nagroda Rektora (1 pkt. za nagrodę, max. 2 pkt.)
13. Publikacja prac naukowych:
 - w czasopiśmie cytowanych w CC (3 pkt. za każdą publikację, max. 9 pkt.)
 - inne pisma (1 pkt. za każdą publikację, max. 4 pkt.)
14. Dyplom ukończenia drugiego fakultetu (3 pkt.)
15. Staż naukowy w ramach programu Tempus/Erasmus/Socrates (3 pkt.)

Cały regulamin i system punktowy stosowany przy kwalifikowaniu kandydatów na studia doktoranckie jest dostępny w Dziale Nauki (budynek Rektoratu, pokój Nr 210).

Gdańsk, 1999-06-25

Uczelniana Komisja Wyborcza
Akademii Medycznej w Gdańsku

WYNIKI WYBORÓW

organów jednoosobowych i innych
wybieralnych stanowisk AM w Gdańsku
na kadencję 1999-2002

REKTOR

Prof. dr hab. med. Wiesław Makarewicz

PROREKTORZY:

DS. NAUKI

Prof. dr hab. farm. Roman Kaliszan

DS. DYDAKTYKI

Prof. dr hab. n. med. Andrzej Rynkiewicz

DS. KLINICZNYCH

Dr hab. n. med. Stanisław Mazurkiewicz, prof. nzw. AMG

WYBIERALNI CZŁONKOWIE SENATU

Przedstawiciele nauczycieli akademickich zatrudnionych na stanowisku profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego oraz innych nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora habilitowanego:

z Wydziału Lekarskiego

Prof. dr hab. med. Eugenia Częstochowska
Prof. dr hab. med. Andrzej Hellmann
Dr hab. n. med. Jerzy Landowski, prof. nzw.
Prof. dr hab. med. Janusz Limon
Prof. dr hab. med. Bolesław Rutkowski
Dr hab. med. Janina Suchorzewska, prof. nzw. AMG
Prof. dr hab. med. Andrzej Szutowicz
Prof. dr hab. med. Julian Świerczyński

z Oddziału Stomatologicznego

Prof. dr hab. n. med. Edward Witek

z Wydziału Farmaceutycznego

Prof. dr hab. n. chem. Henryk Foks
Prof. dr hab. farm. Stanisław Janicki
Prof. dr hab. farm. Jerzy Krechniak

Przedstawiciele pozostałych nauczycieli akademickich:

z Wydziału Lekarskiego

Dr med. Andrzej Basiński
Lek. Marek Białko
Dr med. Waldemar Budziński
Dr med. Barbara Bułto
Lek. Tadeusz Jędrzejczyk

z Oddziału Stomatologicznego

Dr n. med. Halina Nowalska-Kwapisz

z Wydziału Farmaceutycznego

Dr farm. Mirosława Krauze
Mgr Marian Zadurski

Przedstawiciele pracowników nie będących nauczycielami akademickimi:

Barbara Olszewska

Przedstawiciele Samorządu Studenckiego:

Łukasz Balwicki
Anna Królak

Grzegorz Łaskawski
Agnieszka Olszewska

WYDZIAŁ LEKARSKI

DZIEKAN

Prof. dr hab. med. Janusz Galiński

PRODZIEKANI

Dr hab. med. Stanisław Bakuła
Dr hab. med. Zdzisław Bereznowski
Prof. dr hab. med. Janusz Moryś
Prof. dr hab. med. Jan Skokowski

WYBIERALNI CZŁONKOWIE RADY WYDZIAŁU

Przedstawiciele nauczycieli akademickich nie będących na stanowisku profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego oraz innych nauczycieli akademickich nie posiadających stopnia naukowego doktora habilitowanego:

Dr Barbara Bielińska
Dr Waldemar Budziński
Dr Mieczysław Cichecki
Dr Eugeniusz Jadczyk
Dr Barbara Kochańska
Dr Bożena Kowalska
Dr Dariusz Kozłowski
Dr Tomasz Mazurek
Dr Krzysztof Preis
Dr Maria Szreder
Dr Jolanta Ulewicz-Filipowicz
Dr Maria Wujtewicz
Dr Marzena Zarzeczna-Baran

Przedstawiciele pracowników nie będących nauczycielami akademickimi:

Bolesław Klepacz
Barbara Zamorska

Przedstawiciele Samorządu Studenckiego:

Łukasz Balwicki
Radosław Flisikowski
Paweł Gadomski
Maria Gałuszko
Wojciech Jeżewski
Maciej Kędziński
Małgorzata Kurzępa
Ewa Majdak
Magdalena Makowska
Michał Maternik
Dorota Szłowska
Barbara Wasil
Sława Wieczorek

WYDZIAŁ FARMACEUTYCZNY

DZIEKAN

Dr hab. farm. Piotr Szefer, prof. nzw. AMG

PRODZIEKANI

Dr hab. farm. Jadwiga Ochocka, prof. nzw. AMG
Prof. dr hab. farm. Franciszek Sączewski

WYBIERALNI CZŁONKOWIE RADY WYDZIAŁU

Przedstawiciele nauczycieli akademickich nie będących na stanowisku profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego oraz innych nauczycieli akademickich nie posiadających stopnia naukowego doktora habilitowanego:

SEKCJA MEDYCZNA RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Posiedzenie sekcji w dniu 26 maja br. było poświęcone zaopiniowaniu wniosków o utworzenie:

- a) Wyższej Szkoły Kosmetyki w Poznaniu
 - b) Oddziału Zamiejscowego Wydziału Pielęgniarskiego AM w Bydgoszczy z siedzibą we Włocławku
 - c) Wydziału Pielęgniarskiego AM w Białymstoku
- oraz omówieniu problemu minimów programowych w kształceniu na wydziałach lekarskich.

Ad a) Chodzi o przekształcenie prywatnej szkoły policealnej w niepubliczną trzyletnią szkołę wyższą, która odpowiadałaby studiom licencyjnym. Na pierwszym roku 60% studentów pobierałoby naukę w trybie studiów dziennych, a 40% – zaocznych. Nauka obejmować ma 6 semestrów. Praktyka zawodowa ma się odbywać w firmie „Interfragrance”.

Ad b) Studia o charakterze licencyjnym, w przeciwieństwie do macierzystego Wydziału, w którym po licencji istnieje też możliwość uzyskania magisterium. Zapoznano się z programem, który uznano za odpowiedni. Zwracają uwagę takie przedmioty, jak muzykoterapia i kulturoterapia.

Ad c) Dienne i zaoczne 3-letnie studium pielęgniarskie, a w przyszłości także studium magisterskie.

W sprawie minimów programowych stwierdzono, że wprawdzie akademie medyczne mają zapewnioną dowolność w ustalaniu programów nauczania, jednak jest ona ograniczona do 30% planowanego zakresu zajęć. Podniesiono argument, że uczelnie innego typu mają ustalone minima programowe. Tymczasem, z porównania programów nauczania poszczególnych akademii wyłaniają się dość duże różnice. I tak, np. w niektórych uczelniach nieobecna jest fizyka, względnie biofizyka, a w innych (Warszawa, Łódź) nie ma wcale chemii organicznej. Chemia ogólna w niektórych akademiach jest włączona w biochemię, jako biochemia z

elementami chemii ogólnej. Wymiar godzinowy niektórych dyscyplin różni się też w dość szerokim zakresie. Np. biochemia: 180–240 godzin, chirurgia – 225–300, a nawet 400 godzin, neurologia 90–120 godzin.

W dyskusji pojawił się też głos o konieczności zmniejszenia godzin w nauczaniu dyscyplin specjalistycznych (np. neurologii) w świetle ukierunkowania dydaktyki na kształcenie lekarzy pierwszego kontaktu (medycyny rodzinnej).

W wolnych wnioskach poruszyłem sprawę nieobecności Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego w pracach nad przygotowawaną przez MEN nową ustawą o szkolnictwie wyższym oraz projektów wyodrębnienia szpitali klinicznych. Doceniając wagę spraw, stanowiących dotychczas przedmiot posiedzeń Sekcji Medycznej (ocena programów nowo tworzonego szkół), należy jednak domagać się uczestnictwa tego ważnego w strukturze demokratycznej ciała opiniodawczego, jakim jest reprezentacja środowiska akademickiego, w sprawach o znaczeniu dla niego zasadniczym. Rada powinna więc też ustosunkować się do niestosowności (bezprecedensowej w ustroju demokratycznym) decyzji ministra w sprawie plagiatów, która jest jaskrawym naruszeniem autonomii uczelni akademickiej (w tym wypadku Uniwersytetu Warszawskiego). Wnoszę o zwołanie zebrania Rady Głównej, poświęconego tym problemom, jeszcze przed wakacjami, ponieważ opracowywana przez MEN ustawa może wejść pod obrady sejmu już w październiku.

PS. Z ostatniej chwili – otrzymałem zawiadomienie o posiedzeniu Sekcji Medycznej RGSW na dzień 22 czerwca. W programie: 1) Stanowisko Sekcji Medycznej w sprawie szpitali klinicznych. 2) Prawo o szkolnictwie wyższym – projekt ustawy.

prof. B. L. Imieliński

Dr farm. Barbara Damasiewicz
Dr farm. Paweł Koniecznyński
Dr n. przyr. Jarosław Sławiński
Mgr Marian Tosik

Przedstawiciele pracowników nie będących nauczycielami akademickimi:

Henryka Steinhardt

Przedstawiciele Samorządu Studenckiego:

Grzegorz Barca
Kamil Frankowski
Agnieszka Olszewska
Marcin Skrabalak

MIEDZYUCZELNIANY WYDZIAŁ BIOTECHNOLOGII UG I AMG

DZIEKAN

Dr hab. med. Jacek Bigda, AMG

PRODZIEKANI

Dr hab. Krzysztof Liberek, UG

Dr hab. Ewa Łojkowska, UG

dr hab. med. Barbara Śmiechowska, prof. nzw AMG
przewodnicząca
Uczelnianej Komisji Wyborczej

KONFERENCJA REKTORÓW AKADEMII MEDYCZNYCH W POLSCE o szpitalach klinicznych

Konferencja Rektorów Akademii Medycznych w Polsce, na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 1999 roku w Krakowie przyjęła stanowisko w sprawie pilnego przekazania części uprawnień organu założycielskiego względem szpitali klinicznych rektorom uczelni medycznych oraz uszanowania statusu majątkowego tych uczelni.

W związku z tym prosimy o realizację Ustawy o Zakładach Opieki Zdrowotnej z dnia 10 grudnia 1998 roku bez dodatkowych warunków wstępnych.

Jednocześnie rektorzy uczelni medycznych zobowiązują się, po przekazaniu części uprawnień organu założycielskiego przez ministra zdrowia i opieki społecznej, do podpisania zgodnych z ustawą umów cywilno-prawnych z dyrektorami szpitali.

prof. Stanisław Konturek
przewodniczący
Konferencji Rektorów Akademii
Medycznych w Polsce

NOWE ZASADY OCENY PLACÓWEK NAUKOWYCH PRZEZ KBN

W bieżącym roku Komitet Badań Naukowych ustanowił nowe zasady oceny i kategoryzacji placówek naukowych. Zamiast dotychczasowych kategorii **A, B, C i D** wprowadzono podział na pięć kategorii **1, 2, 3, 4, 5**. Najwyższa 1 kategoria przeznaczona jest dla jednostek reprezentujących poziom międzynarodowy.

W tegorocznej ocenie Zespół Nauk Medycznych KBN przyznawał punkty za następujące formy działalności naukowo-badawczej:

1. Za publikacje*:

- a) w czasopiśmie umieszczonych na liście filadelfijskiej
 - o IF do 2.0 – 8 pkt.
 - o IF powyżej 2.0 – 16 pkt.
 - b) w innych czasopiśmie zagranicznych – do 4 pkt.
 - c) w czasopiśmie polskich nie umieszczonych na liście filadelfijskiej – od 0,5 do 7 pkt.
- Lista czasopism polskich jest obecnie konsultowana z placówkami naukowymi, po jej ostatecznym zatwierdzeniu zostanie opublikowana i ma stanowić podstawę do oceny w roku przyszłym.
- d) streszczenia (abstrakty)
 - ze zjazdów międzynarodowych – 0,25 pkt.
 - ze zjazdów krajowych – 0,1 pkt.

2. Za autorstwo monografii i podręczników akademickich:

- a) o zasięgu międzynarodowym – 16–24 pkt.
 - autorstwo rozdziału – 5–10 pkt.
 - redakcję naczelną opracowania – 3–10 pkt.
- b) o zasięgu krajowym – do 16 pkt.
 - autorstwo rozdziału – 2–6 pkt.
 - redakcję naczelną opracowania – 2–5 pkt.
- c) redakcję, autorstwo podręcznika lub rozdziału w wydawnictwach lokalnych, uczelnianych o małym zasięgu – 0,5 pkt.

3. Za stopnie i tytuły naukowe:

- a) doktorat
 - (doktorant pracujący w jednostce) – 8 pkt.
 - (doktorant spoza jednostki) – 4 pkt.
- b) habilitacja
 - (habilitant pracujący w jednostce) – 12 pkt.
 - (habilitant spoza jednostki) – 6 pkt.
- c) tytuł profesora – 20 pkt.

4. Za patenty:

- o zasięgu międzynarodowym – 5–10 pkt.
- o zasięgu krajowym – 1–4 pkt.
- za wzór użytkowy – 1–2 pkt.

5. Za wdrożenia:

- o zasięgu ogólnopolskim – 24 pkt.
- o zasięgu regionalnym – 10 pkt.
- o zasięgu lokalnym – 2 pkt.

6. Za systemy jakości i akredytacji laboratoriów:

- międzynarodowe systemy jakości Unii Europejskiej – 16 pkt.
- akredytacja laboratorium przez jednostki międzynarodowe – 24 pkt.
- akredytacja laboratorium przez jednostki polskie – 12 pkt.

Prócz tego KBN może przyznać jednostce naukowej punkty (na zasadzie uznaniowej) za postępowania medyczne nadszające za postępem medycyny światowej, za prace nad dostosowaniem polskich norm do przepisów Unii Europejskiej itp.

W wyniku tak przeprowadzonej oceny jednostki AMG uzyskały: **Wydział Lekarski – 3 kategorię,**
Wydział Farmaceutyczny – 2 kategorię.

Mniej korzystne niż dotąd wyniki naszych Wydziałów ocenione przez KBN nie wynikają ze zmniejszonej aktywności naukowej lecz z uwzględnienia stanu zatrudnienia w naszych jednostkach. Liczbę uzyskanych punktów za działalność naukowo-badawczą dzielono przez liczbę pracowników zatrudnionych w jednostce (uwzględniając odpowiednie współczynniki dla osób z tytułem i stopniami naukowymi).

Zasada ta być może jest słuszną w odniesieniu do instytutów i placówek PAN, których jedyną powinnością są badania naukowe i które uzyskują z KBN środki na uposażenie pracowników. W uczelniach medycznych działalność naukowo-badawcza stanowi tylko jeden z obowiązków pracowników, a środki na ich uposażenie pochodzą z innych źródeł. Dlatego finansowanie działalności naukowo-badawczej uczelni powinno być uzależnione jedynie od liczby uzyskanych punktów.

Podanych wyżej zasad przeprowadzenia rankingu jednostek przez KBN nie należy traktować jako ostatecznych. Tym niemniej większość elementów oceny może obowiązywać już w pełni od przyszłego roku.

Podane wyżej informacje pozwolą zorientować się w przeprowadzonych przez KBN zmianach w zasadach oceny placówek naukowych i umożliwią dostosowanie się do nich (np. przesyłanie publikacji do czasopism najwyższej punktowanych).

Mimo różnych zastrzeżeń i uwag krytycznych do proponowanych zmian zasad rankingowania placówek naukowych, należy sądzić, że pozwolą one na bardziej obiektywną ocenę aktywności naukowej zarówno w skali uczelni, jak i całego kraju.

prof. Jerzy Krechniak
prorektor ds. nauki

* Publikacja jest oceniana jako dorobek jednostki, jeżeli autor (współautor) podaje tę jednostkę jako swoje miejsce pracy

KATEGORIE ZA ROK 1998

WYDZIAŁ LEKARSKI Z ODDZIAŁEM STOMATOLOGICZNYM – JEDNOSTKI KLINICZNE

Kategoria A

- II Katedra i Klinika Chirurgii Ogólnej, Gastroenterologicznej i Endokrynologicznej
- Katedra i Klinika Chorób Skórnych i Wenerycznych
- Katedra i Klinika Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii
- Klinika Chirurgii Dziecięcej
- Klinika Chorób Nerek
- I Klinika Chorób Serca
- II Klinika Chorób Serca
- Klinika Onkologii i Radioterapii
- II Klinika Płodnictwa i Ginekologii

Kategoria B

- Katedra i Klinika Anestezjologii i Intensywnej Terapii
- Katedra i Klinika Chirurgii Klatki Piersiowej
- Katedra i Klinika Chorób Płuc i Gruźlicy
- Katedra i Klinika Ortopedii
- Katedra i Klinika Neurochirurgii
- Klinika Hematologii
- Klinika Kardiologii Dziecięcej
- Klinika Neurologii Dorosłych
- Klinika Pediatrii, Hematologii, Onkologii i Endokrynologii
- Klinika Pediatrii, Gastroenterologii i Onkologii
- I Klinika Płodnictwa i Ginekologii
- I Klinika Chorób Psychiczych
- II Klinika Chorób Psychiczych
- III Klinika Chorób Wewnętrznych
- Zakład Diagnostyki Chorób Serca i Naczyń
- Zakład Stomatologii Dziecięcej
- Zakład Medycyny Nuklearnej
- Zakład Psychiatrii Biologicznej
- Samodzielna Pracownia Alergologii

Kategoria C

- I Katedra i Klinika Chirurgii Ogólnej
- Katedra i Klinika Chirurgii Onkologicznej
- Katedra i Klinika Chorób Oczu
- Katedra i Klinika Chorób Uszu, Gardła, Nosa i Krtani
- Katedra i Klinika Chirurgii Szcękowo-Twarzowej
- Katedra i Klinika Chirurgii Urazowej
- Katedra i Klinika Urologii
- Katedra i Zakład Protetyki Stomatologicznej
- Katedra i Zakład Stomatologii Zachowawczej
- Klinika Chirurgii Plastycznej i Leczenia Oparzeń
- Klinika Chorób Zakaźnych
- I Klinika Chorób Wewnętrznych i Ostre Zatrucia
- Klinika Gastroenterologii
- Klinika Kardiologii
- Klinika Nefrologii Dziecięcej
- Klinika Neurologii Rozwojowej
- Zakład Mikrobiologii Jamy Ustnej
- Zakład Parodontologii
- Zakład Rentgenodiagnostyki
- Samodzielna Pracownia Diagnostyki Inwazyjnej Chorób Układu Krążenia

Kategoria D

- Zakład Ortodontacji

WYDZIAŁ LEKARSKI Z ODDZIAŁEM STOMATOLOGICZNYM – JEDNOSTKI NIEKLINICZNE

Kategoria A

- Katedra i Zakład Biochemii
- Katedra i Zakład Biochemii Klinicznej
- Katedra i Zakład Biologii i Genetyki
- Katedra i Zakład Farmakologii
- Katedra i Zakład Medycyny Sądowej
- Zakład Anatomii i Neurobiologii
- Zakład Histologii

Kategoria B

- Katedra i Zakład Fizjologii
- Katedra i Zakład Fizyki i Biofizyki
- Katedra i Zakład Mikrobiologii Lekarskiej
- Katedra i Zakład Patomorfologii
- Zakład Anatomii Klinicznej
- Zakład Immunologii
- Zakład Immunopatologii
- Zakład Medycyny Rodzinnej
- Zakład Medycyny Paliatywnej
- Samodzielna Pracownia Embriologii
- Samodzielna Pracownia Endokrynologii i Diagnostyki Laboratoryjnej

Kategoria C

- Katedra i Zakład Chemii Ogólnej
- Katedra i Zakład Fizjopatologii
- Katedra i Zakład Rehabilitacji
- Zakład Historii i Filozofii Nauk Medycznych
- Zakład Higieny i Epidemiologii
- Zakład Socjologii Medycyny i Patologii Społecznej
- Zakład Zdrowia Publicznego i Medycyny Społecznej
- Zakład Żywienia Klinicznego i Diagnostyki Laboratoryjnej
- Samodzielna Pracownia Patomorfologii Klinicznej
- Samodzielna Pracownia Psychologii Medycyny

Kategoria D

- Samodzielna Pracownia Informatyki Medycznej
- Samodzielna Pracownia Mikroskopii Elektronowej
- Zakład Medycyny Katastrof

WYDZIAŁ FARMACEUTYCZNY

Kategoria A

- Katedra i Zakład Biofarmacji i Farmakodynamiki
- Katedra i Zakład Bromatologii
- Katedra i Zakład Chemii Analitycznej
- Katedra i Zakład Chemii Organicznej
- Katedra i Zakład Farmacji Stosowanej
- Katedra i Zakład Toksykologii

Kategoria B

- Katedra i Zakład Biologii i Botaniki Farmaceutycznej
- Katedra i Zakład Chemii Farmaceutycznej
- Katedra i Zakład Chemii Fizycznej
- Katedra i Zakład Farmakognozji
- Katedra i Zakład Technologii Chemicznej Środków Leczniczych
- Pracownia Analizy Instrumentalnej

Kategoria C

- Katedra i Zakład Biochemii Farmaceutycznej
- Katedra i Zakład Chemii Nieorganicznej
- Zakład Analityki Klinicznej

Kategoria D

- Katedra i Zakład Mikrobiologii Farmaceutycznej

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWO- -BADAWCZA JEDNOSTEK AMG W 1998 ROKU

Kolejna ocena działalności naukowej Katedr, Klinik, Zakładów i Samodzielnych Pracowni naszej Uczelni została przeprowadzona w oparciu o roczne sprawozdanie kierowników poszczególnych jednostek.

Ocenę przeprowadzono w oparciu o stałe kryteria: rodzaj i liczbę publikacji, liczbę prowadzonych w jednostce projektów badawczych (grantów KBN), czynny udział w zjazdach naukowych, wymianę naukową z zagranicą, liczbę zakończonych przewodów doktorskich i habilitacyjnych, liczbę zatrudnionych nauczycieli akademickich. Największą wagę przywiązuje się do liczby i poziomu opublikowanych prac oryginalnych.

Zgodnie z zaleceniem KBN największą wagę przywiązuje się do publikacji ogłoszonych w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym, umieszczonych na tzw. liście filadelfijskiej, mających jak najwyższy *IF* (*impact factor* – wskaźnik oddziaływania).

W 1998 r. działalność naukowo-badawcza jednostek naszej Uczelni kształtowała się na podobnym poziomie jak w roku ubiegłym. Łącznie 14 jednostek zaliczono do kategorii wyższej, zaś 11 do kategorii niższej niż w roku ubiegłym.

Ocenę przeprowadziła Senacka Komisja Nauki w składzie: prof., prof. A. Bilikiewicz, A. Hoppe, S. Janicki, J. Jassem, R. Kaliszan, Z. Korolkiewicz, J. Krechniak, J. Limon, S. Mazurkiewicz, A. Myśliwski, B. Rutkowski, J. Sadlak-Nowicka, J. Świerczyński; dr K. Michalewski.

W związku z wprowadzeniem przez KBN nowych zasad oceny placówek naukowych, będą one od przyszłego roku obowiązywały także przy ocenie poszczególnych jednostek naszej Uczelni.

System punktowy z pewnością pozwoli na bardziej obiektywną ocenę.

Jednocześnie informuję, że w roku bieżącym Komitet Badań Naukowych przyznał na działalność statutową Wydziału Lekarskiego 2.565.324 zł (w 1998 roku – 2.375.300 zł), na działalność Wydziału Farmaceutycznego 565.383 zł (w 1998 roku – 518.700 zł). Dotacja KBN na badania własne wynosi w br. 2.356.000 zł (w 1998 r. – 1.900.000 zł).

prof. Jerzy Krechniak
prorektor ds. nauki

Zukosa

W prowadzonych dawniej rankingach najbardziej prestiżowych zawodów, profesor wyższej uczelni plasował się zwykle na wysokiej pozycji. Już tak nie jest. Ostatnio jeden z czytelników *Dziennika Bałtyckiego* zauważył ze zdziwieniem, że w okolicznościowej publikacji jednej ze szkół średnich nazwiska wszystkich nauczycieli były poprzedzone tytułem „prof.” A przecież, jak słusznie zauważył czytelnik, nie wszyscy oni posiadają nawet stopień naukowy magistra... Wiele propozycji zmian ustawy o szkolnictwie wyższym prowadzi do deprecjonowania tytułu profesora. Dodam od siebie, że nie tak dawne są czasy, kiedy w zakładzie czy klinice był jeden profesor, kierujący daną placówką i dla swych podwładnych był najczęściej niekwestionowanym mistrzem. Tymczasem czytam w *Forum Akademickim* (kwiecień 1999), że autorzy projektu opracowanego przez środowiska uczelni niepaństwowych proponują zniesienie tytułu profesora – byłoby to jedynie stanowisko, a ostatnim stopniem naukowym byłby stopień doktora... Dla prowadzenia kierunku studiów w szkole zawodowej wystarczyłoby 10 doktorów, a w uczelni akademickiej – 20. Prezydium PAN na swym marcowym posiedzeniu (*ibidem*) stwierdziło, że zasadnicze zastrzeżenia wzbudziła propozycja zmian w zasadach przyznawania stopni i tytułów naukowych. Według propozycji przedstawionych przez ministra edukacji, nadawanie stopnia doktora habilitowanego byłoby zarezerwowane dla uczelni. Z kolei, za tym stopniem automatycznie miałyby następować nadanie tytułu

profesora. Jeden z uczestników posiedzenia zażartował, że byłby to bieg po tytuł naukowy z Centralnej Komisji (zawierającej habilitację) do Belwederu. Uczestnicy tego posiedzenia wypowiadali się też przeciw odebraniu prawa habilitowania i wnioskowania o tytuły naukowe swoim pracownikom instytutom PAN, ponieważ z doświadczeń CK wynika, że najlepsze dysertacje habilitacyjne powstają w instytutach PAN. Likwidacja prawa habilitowania zagraża prowadzeniu kształcenia doktoranckiego w tych placówkach. Według projektu ustawy MEN „Prawo o Szkolnictwie Wyższym” Centralną Komisję ds. Tytułu i Stopni Naukowych ma zastąpić Komisja o tej samej nazwie (bez dodatku „centralna”), która będzie jedną z dwóch składowych Akademickiego Komitetu Akredytacyjnego (obok Komisji ds. Studiów). Musiała nastąpić ewolucja poglądów (w stosunku do pojawiających się „przecieków”), bo obawy pozauczelnianych placówek naukowych nie potwierdzają się. Art. 203 stwierdza, że przewod habilitacyjny przeprowadza i stopień nadaje: 1) w uczelni – rada wydziału lub rada naukowa, 2) w innej placówce naukowej – rada naukowa. Uchwała o nadaniu stopnia doktora habilitowanego staje się prawomocna z chwilą jej zatwierdzenia przez Akademicki Komitet Akredytacyjny. Powinna być przedłożona w ciągu miesiąca, a zatwierdzenie AKA winien rozstrzygnąć w ciągu 6 miesięcy. Ustalenie obligatoryjnych terminów wydaje się korzystne, podobnie jak postanowienie o uczestniczeniu recenzentów w przewodzie habilitacyjnym w postępowaniu przed AKA. Niepokoje budzi jednak art. 43 pkt 2, który wydaje się stwarzać furtkę do ominięcia ustalonej procedury. Brzmi on: Akade-

micki Komitet Akredytacyjny może postanowić, w przypadku uzyskania przez jednostkę organizacyjną szczególnie wysokiej oceny, [...] że uchwały rady tej jednostki o nadaniu stopnia doktora habilitowanego nie wymagają zatwierdzenia i stają się prawomocne z chwilą podjęcia. Postanowienie to może być uchylone w przypadku zmiany oceny. W postępowaniu o nadanie tytułu profesora nic nie zmienia się na etapie uczelnianym. Po podjęciu uchwały popierającej wniosek właściwa rada przesyła go AKA, wraz z aktami postępowania w terminie jednego miesiąca. AKA podejmuje uchwałę o przedstawieniu albo nieprzedstawieniu kandydata do tytułu profesora. W tym pierwszym przypadku w terminie jednego miesiąca składa wniosek o nadanie tytułu profesora prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej. Wyjątkową pozycję uzyskał KUL, w którym tytuł profesora nadaje senat, o czym rektor powiadamia tylko prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Najbardziej jednak bulwersujące są postanowienia ukryte w art. 240: AKA może w okresie pięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy, w drodze wyjątku, na wniosek rady jednostki organizacyjnej posiadającej uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, dopuścić do wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora osobie, która posiada stopień naukowy doktora oraz ma wybitne osiągnięcia dydaktyczne i znaczny dorobek naukowy. To jest właśnie ten „kwiatek”, który w liście otwartym części profesury i oświadczeniu prof. Modzelewskiego – senatora RP został nazwany powrotem do haniebnej ustawy z 1968 r.

B.I.L.

Tabela 1

Zestawienie dochodów i kosztów Akademii Medycznej w Gdańsku za okres I – XII 1998 r. w zł

I	Rodzaj działalności	Pozostało z 1997 r.	Dotacje-Plan	Przychody	Koszty	Wynik działalności	Pozostało
1.	Działalność dydaktyczna		39.949.395,00	43.717.444,94	46.198.953,90	-2.481.508,96	-
2.	Prace usługowe		-	4.128.473,18	3.418.591,85	+ 709.881,33	-
3.	Działalność ogólnotechniczna		99.000,00	99.000,00	99.000,00	-	-
4.	Dofinansowanie współpracy z zagranicą	50.000,00	17.408,02	17.408,02	-	-	
5.	Prace statutowe	665.793,56	2.894.000,00	2.720.938,70	2.720.938,70	-	838.854,86
6.	Prace własne	-	1.900.000,00	1.870.152,75	1.870.152,75	-	29.847,25
7.	Granty	498.962,75	2.044.802,00	1.877.754,36	1.877.754,36		666.010,39
	Razem	1.164.756,31	46.937.197,00	54.431.171,95	56.202.799,58	-1.771.627,63	1.534.712,50
II	Wydzielona działalność gospodarcza						
1.	Apteka – 1	-	-	7.528.185,09	6.795.522,75	+732.662,34	-
2.	Apteka – 2	-	-	708.830,39	651.381,31	+57.449,08	-
	Ogółem:	-				-981.516,21	-

Tabela 2

Informacja dotycząca poniesionych kosztów rzeczowych AMG w działalności dydaktycznej za okres 01.01–31.12.1998 rok

Lp.	Wyszczególnienie	Podział uchwalony przez Senat w 1998 r.	Poniesione koszty I– XII 1998 r.
1.	Limit na dydaktykę dla jednostek działalności podstawowej w tym: Bezosobowy fundusz płac jednostek działalności podstawowej	1.115.000 75.000	1.107.639,63 72.479,50
2.	Koszty stałe: – energia elektryczna – zużycie wody i ścieków – centralne ogrzewanie i ciepła woda – rozmowy telefoniczne – centrala telefoniczna + nieobjęte limitem dydaktycznym – zużycie gazu – wywóz nieczystości	2.944.000 420.000 300.000 1.900.000 280.000 12.000 32.000	2.680.060,39 452.351,37 135.649,03 1.747.798,52 298.115,89 7.682,78 38.166,80
3.	Remonty	891.000	1.201.273,78
4.	Naprawa sprzętu	200.000	191.893,56
5.	Środki czystości nie obciążające limitów	55.000	33.546,63
6.	Materiały – nie obciążające limitów: (materiały piśmienne, papier do faksów, drukarek, tonery, czasopisma)	943.000	946.398,19
7.	Koszty inne: (bankowe, pocztowe, obsługi, utrzymanie czystości, dozoru, ubezpieczenie pojazdów, zasilek na zagospodarowanie, szkolenia, delegacje, usługi b.f.p, odprawy pośmiertne, stypendia naukowe, stypendia doktoranckie, odszkodowania, program „Sokrates”, pralnicze)	1.348.900	1.948.760,34
8.	Usługi informatyczne	314.000	406.339,22
9.	Usługi dotyczące ochrony mienia	355.000	386.043,62
10.	Usługi ogrodnicze	-	10.870,05
11.	Akademicka Telewizja Edukacyjna	30.000	4.461,00
12.	Wykup biletów PKP	100.000	115.510,78
	Razem	8.295.900	9.032.797,19

SPRAWOZDANIE OPISOWE DO BILANSU AKADEMII MEDYCZNEJ W GDAŃSKU ZA ROK 1998

Podstawowym źródłem informacji finansowej jest sprawozdanie finansowe na 31 grudnia 1998 roku, które zgodnie z przepisami prawa bilansowego zawartego w ustawie z 29 września 1994 roku o rachunkowości (Dz.U. Nr 121 poz. 591 z późniejszymi zmianami) składa się z następujących elementów:

1. bilansu
2. rachunku zysków i strat
3. informacji dodatkowych
4. sprawozdania z przepływów środków pieniężnych

Sprawozdanie finansowe – zwane bilansem wraz z ww. elementami zostało sporządzone i złożone w Ministerstwie Zdrowia i Opieki Społecznej.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą o rachunkowości, bilans został zbadany przez biegłego rewidenta spełniającego warunki zawarte w art. 66 Ustawy.

Opinia biegłego zawiera następujące stwierdzenia:

- Sprawozdanie zostało sporządzone na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych.
- Zostało sporządzone zgodnie z określonymi ustawą zasadami rachunkowości stosowanymi w sposób ciągły.
- Jest zgodne co do formy i treści z obowiązującymi Uczelnią przepisami prawa i statutem.
- Przedstawia rzetelnie i jasno wszystkie istotne dla oceny Uczelni informacje.

Wobec spełnienia nałożonych przez ustawę o rachunkowości warunków przedkładał Senatowi Akademii Medycznej w Gdańsku bilans Uczelni sporządzony na dzień 31 grudnia 1998 roku w celu zatwierdzenia.

Bilans za rok 1998 po stronie aktywów i pasywów zamyka się kwotą 61.653.012,47 zł

- Wynik finansowy działalności dydaktyczno-usługowej Uczelni (strata) –1.771.627,63 zł
- Wynik finansowy wydzielonej działalności gospodarczej – Apteka 1 (zysk) +732.662,34 zł
- Wynik finansowy wydzielonej działalności gospodarczej – Apteka 2 (zysk) +57.449,08 zł

Ogółem wynik finansowy z całkowitej działalności AMG za 1998 rok jest ujemny i wynosi: –981.516,21 zł

W porównaniu z rokiem 1997, w którym wynik finansowy był ujemny i wynosił 1.212,5 tys. zł, należy stwierdzić, że wynik roku 1998 uległ polepszeniu o 23,5%.

Zestawienie dochodów i kosztów w przekroju poszczególnych działalności przedstawia **Tabela nr 1**.

I. Działalność dydaktyczna

Z zaprezentowanych w tabeli danych wynika, że przychody AMG w 1998 roku w działalności dydaktycznej wyniosły: 43.717.444,94 zł, w tym dotacja z MZiOŚ 39.949.395 zł.

Koszty natomiast osiągnęły poziom 46.198.953,90 zł.

W konsekwencji działalność ta zamknęła się wynikiem: –2.481.508,96 zł.

Na zmniejszenie straty wpływ miał wynik finansowy w działalności usługowo-badawczej, który wyniósł +709.881,33 zł.

Działalność dydaktyczno-usługowa Uczelni za 1998 rok zamknęła się ujemnym wynikiem finansowym w kwocie 1.771,6 tys. zł przy ujemnym wyniku finansowym za tę samą działalność za 1997 rok w wysokości 1.866,4 tys. zł. Zatem w roku sprawozdawczym wynik z działalności w porównaniu do roku poprzedzającego uległ polepszeniu o 5,35%.

Przychody ogółem z działalności Uczelni wzrosły o 13,1%. W strukturze przychodów dotacja na działalność dydaktyczną otrzymana z MZiOŚ stanowiła 97,6%, zaś w 1997 roku 98,0%. Tak więc udział dotacji w przychodach ogółem w porównaniu do 1997 roku uległ zmniejszeniu o 0,4%.

Koszty uzyskania przychodów w działalności dydaktycznej znacznie przekroczyły przychody. Wzrosły o 9,7%, w porównaniu do roku ubiegłego. Natomiast procentowy ich wzrost był niższy o 2,9% wzrostu przyznanej Uczelni dotacji. Uzyskanie zmniejszenia tempa wzrostu kosztów w stosunku do przychodów miało decydujący wpływ na polepszenie się relacji wyniku finansowego w stosunku do roku ubiegłego.

Na poziom kosztów roku sprawozdawczego wpłynęły przede wszystkim zmiany wynagrodzeń wraz z pochodnymi przy niepełnym ich sfinansowaniu dotacją dydaktyczną, jak również zmiany cen nośników kosztów eksploatacyjnych, za którymi nie podążał niezależny od Uczelni wzrost dotacji na wydatki rzeczowe.

Tabela nr 2 przedstawia poniesione koszty w działalności dydaktycznej wg układu rodzajowego.

Tabela nr 3

Rozliczenie Funduszu Pomocy Materialnej dla Studentów za okres I – XII 1998 rok

Wyszczególnienie	Kwota
Stan funduszu na 1.01.1998 rok	95.062,10
Zwiększenia ogółem:	7.335.771,35
w tym: dotacja z budżetu	6.429.877,00
opłata za korzystanie z DS-ów	607.380,75
doraźny najem kwater	14.965,10
nagrody ministra	13.484,00
ref. wypł. styp. obcokrajowców	270.064,50
Zmniejszenia ogółem:	7.567.401,10
w tym: stypendia socjalne	944.963,57
stypendia za naukę	1.347.713,25
stypendia asystenckie	103.600,00
koszty DS-ów	2.507.512,56
w tym: remonty	910.151,62
dopłaty do DS-ów obcych	–
koszty Osiedla Studenckiego	259.946,02
koszty Stołówki Studenckiej	303.688,86
wypł. zas. i zapomóg studentom	37.642,50
nagrody ministra	11.320,00
stypendium obcokrajowców	255.484,30
koszty dział. admin. studentów	1.795.530,04
Stan na 31.12.1998 r.	– 136.567,65

II. Działalność naukowo-badawcza

Ww. działalność finansowana z Komitetu Badań Naukowych jest z mocy przepisów ją regulujących działalnością bezwynikową. Nie wykorzystane środki w roku sprawozdawczym przechodzą na rok następny.

Środki finansowe do wykorzystania w 1999 roku

- Prace Statutowe	838.854,86 zł
- Prace Własne	29.847,25 zł
- Granty	666.010,39 zł
Razem kwota do wykorzystania:	1.534.712,50 zł

III. Fundusz Pomocy Materialnej dla Studentów

- Stan Funduszu na dzień 1 stycznia 1998 r.	95.062,10 zł
- Dotacja z MZiOS na 1998 r.	6.429.877,00 zł
- Dochody ogółem wraz z dotacją	7.335.771,35 zł
- Wydatki ogółem	7.567.401,10 zł
Stan na koniec 1998 roku	-136.567,65 zł

Tabela nr 3 przedstawia rozliczenie funduszu za okres

I - XII 1998 rok.

IV. Fundusz zasadniczy

- Stan Funduszu na 1 stycznia 1998 r.	37.077.679,33 zł
- Zwiększenie z tyt. dotacji na inwestycje	2.255.233,93 zł
- Zwiększenie z tyt. nieodpłatnego przyjęcia środków trwałych	2.886.142,06 zł
- Zmniejszenie z tyt. straty bilansowej Uczelni za 1997 r.	1.212.493,86 zł
- Zmniejszenie z tyt. umorzenia środków trwałych	989.266,04 zł

- Zmniejszenie z tyt. amortyzacji na rzecz MZiOS	23.415,70 zł
- Zmniejszenie z tyt. nieodpłatnego przekazania środków trwałych	1.050.876,18 zł
Stan na koniec roku 1998	38.943.003,54 zł

V. Uczelniany Fundusz Nagród

Źródłem tego funduszu są odpisy z zysku z lat 1991 i 1992.	
Stan Uczelnianego Funduszu Nagród	
na początek 1998 roku wynosił	108.388,74 zł
na koniec 1998 roku zamknął się kwotą	72.868,74 zł
Z tego wykorzystano na:	
- nagrody	24.000,00 zł
- składki ZUS	11.520,00 zł

dr n. przyr. Sławomir Bautembach
dyrektor administracyjny

UCHWAŁA SENATU AM W GDAŃSKU Z DNIA 31 MAJA 1999 R.

Senat Akademii Medycznej w Gdańsku, po zapoznaniu się ze sprawozdaniem opisowym do bilansu Akademii Medycznej w Gdańsku za rok 1998, na posiedzeniu w dniu 31 maja 1999 r. zatwierdził bilans AMG za 1998 rok.

prof. Zdzisław Wajda
Rektor

KADRY AMG

1.05. - 31.05.1999

W dniu 12.05.1999 r. tytuł profesora otrzymali:

prof. dr hab. Marek Latoszek
prof. dr hab. Franciszek Sączewski

Na stanowisko profesora nadzwyczajnego awansowała

dr hab. n. med. Barbara Adamowicz-Klepalska

Na stanowisko adiunkta awansowały:

dr med. Ewa Lewicka-Nowak
dr n. med. Izabela Maciejewska-Blot-schinski

Jubileusz długoletniej pracy w AMG obchodzili:

40 lat

prof. dr hab. Czesław Stoba

30 lat

Benedykta Śmietanka

Z Uczelni odszedł:

dr med. Jarosław Wittman

KADRY SPSK 1

1.05. - 31.05.1999

Zmiany w strukturze organizacyjnej Szpitala:

- z dniem 4 maja 1999 r. utworzono Sekcję Kontroli Wewnętrznej podległą bezpośrednio Dyrektorowi Szpitala
- z dniem 1 maja 1999 r. dr med. Piotr Skarżyński - zastępca ordynatora Samodzielnej Pracowni Diagnostyczno Inwazyjnej i Chorób Układu Krążenia.

Jubileusz długoletniej pracy w SPSK nr 1 obchodzili:

40 lat

Maria Toporska

35 lat

Józef Ciszewski
Maria Siwek
Barbara Wargocka

25 lat

Maria Brzozowska
Barbara Gacka
Regina Kurs

20 lat

Dorota Jarmołowska
Ewa Jaworska
Małgorzata Wilewska

Gdańsk, dnia 10 czerwca 1999 r.

Pan
Prof. dr hab. Lech Gardocki
I Prezes Sądu Najwyższego w Warszawie

Skarga

Uprzejmie powiadamiam Pana Prezesa o zdarzeniu zaistniałym w dniu 11 maja 1999 r. w Sądzie Najwyższym – Izbie Cywilnej.

Na ww. dzień wyznaczona została rozprawa w sprawie kasacyjnej sygn. akt I CKN 1285/99 godz. 10.30 z powództwa małoletniej P.P. przeciwko uczelni wyższej, Akademii Medycznej w Gdańsku, która statutowo i w praktyce nie prowadzi działalności leczniczo-usługowej.

Na skutek zawiadomienia przestanego przez Sąd Najwyższy na rozprawę jechali pełnomocnicy AMG – mgr Barbara Tomaszewska-Nowak – radca prawny i mgr Jan Brodnicki – zastępca dyrektora administracyjnego, a także strony powodowej. Pociąg „Inter City” Nr 5100 – relacji Gdynia-Warszawa, planowo przyjeżdżający o godz. 9.32, uległ awarii na trasie Malbork-Łława i do Warszawy Centralnej przybył z 74 minutowym opóźnieniem, tj. o godz. 10.46. Zaświadczenie PKP w załączeniu. W związku z awarią pełnomocnik strony powodowej w uzgodnieniu z pozwaną powiadomił ok. godziny ósmej z pociągu, z telefonu komórkowego, sekretariat Izby Cywilnej o zaistniałym zdarzeniu. Wraz z informacją o przymusowym postoiu zgłoszono prośbę o powiadomienie Składu Orzekającego o powstałej sytuacji i wnioskowano o przesunięcie godziny rozprawy.

INFORMACJA DO BILANSU

Senat AMG przyjmując budżet na 1998 rok założył deficyt w wysokości 1.695.310 zł. Wykonanie budżetu, dzięki ograniczeniom kosztów, dało ujemny wynik finansowy (deficyt) w wysokości 981.516 zł, tj. o 40% niższy od planowanego, mimo nieotrzymania z MZiOS dodatkowych środków w wysokości 500.000 zł na remont bazy dydaktycznej jednostek stomatologii związany z przyznaniem celowanej dotacji z Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej. Należy podkreślić, że w ujemnym wyniku finansowym 981.516 zł zawarta jest łączna kwota 727.699 zł obciążająca budżet Uczelni z racji odszkodowań, wypłacanych przez Akademię w 1998 r. z następujących tytułów:

- wypadki przy pracy i choroby zawodowe pracowników Uczelni 166.251 zł
- wyroki sądowe za wypadki przy działalności usługowo-leczniczej 561.447 zł

W tej ostatniej pozycji 471.042 zł stanowi odszkodowanie za wypadek w działalności usługowo-leczniczej na tzw. bazie obcej, zasądzone przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku i utrzymane w mocy przez Sąd Najwyższy w wyniku oddalenia kasacji ww. wyroku wniesionej przez AMG. Senat AMG na posiedzeniu w dniu 31 maja 1999 r. upoważnił Rektora Uczelni do wniesienia skargi do I Prezesa Sądu Najwyższego na niewłaściwe załatwienie kasacji i krzywdzący Uczelnię wyrok, bowiem zaistniały wypadek nie był związany z prowadzoną przez Uczelnię działalnością dydaktyczno-naukową.

dr n. przyr. Sławomir Bautembach
dyrektor administracyjny

Po przybyciu do Sądu Najwyższego o godz. 11.05 okazało się, że rozprawa oznaczona sygn. akt I CKN 1285/99 już się odbyła w przepisany terminie i zapadł wyrok oddalający kasację. Protokolant posiedzenia oświadczył, iż informacja o niezawinionym spóźnieniu stron dotarła na salę rozpraw do przewodniczącego składu przed rozpoczęciem rozprawy.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że w tym samym dniu Sąd Najwyższy przełożył godzinę rozprawy w innej sprawie, również z Gdańska, wyznaczonej tą samą wokandą na dzień (11.05.1999 r.), w której orzekał ten sam skład. Naszej sprawy jednak nie przesunięto.

W ocenie strony wnoszącej powyższą skargę – Akademia Medyczna w Gdańsku i strona powodowa zostały potraktowane wbrew zasadom równości, mimo podjęcia możliwych, dających czynności zmierzających do przełożenia godziny rozprawy (telefoniczne złożenie wniosku).

Nieuwzględnienie wniosku, a tym samym uniemożliwienie złożenia Sądowi Najwyższemu racji stron, mogło mieć wpływ na wydany, naszym zdaniem, niesłuszny wyrok Sądu Najwyższego.

Szanowny Panie Prezesie

Jesteśmy świadomi, że wyrok Sądu Najwyższego, jaki zapadł w tej sprawie jest prawomocny. W ocenie Senatu Akademii Medycznej w Gdańsku wyrok ten jest jednak niesłuszny i merytorycznie niezasadny.

Ocena ta wynika z okoliczności zaistnienia przedmiotowego przypadku małoletniej P.P. Zdarzenie to miało miejsce w czasie wykonywania przez lekarza – będącego jednocześnie nauczycielem akademickim – zadań leczniczo-usługowych, nie zaś w czasie realizacji przez niego zajęć dydaktycznych.

Również zdaniem Senatu AMG, Sąd błędnie interpretuje obowiązujący w całym kraju sposób etatyzacji nauczycieli akademickich (uczelni medycznych) w poszczególnych szpitalach klinicznych i tzw. „bazie obcej” lokalizowanej w jednostkach służby zdrowia szczebla miejskiego i wojewódzkiego. Należy wyjaśnić, że nauczyciele akademicki są zatrudnieni przez uczelnię do pełnienia obowiązków dydaktyczno-naukowych, a za działalność leczniczo-usługową otrzymują oddzielne wynagrodzenie od właściwego szpitala. Naszym zdaniem forma ryczałtowego wynagradzania za tę działalność nie może mieć wpływu na fakt, że do działalności leczniczo-usługowej zatrudnia lekarza – nauczyciela akademickiego szpital, który w ramach swoich statutowych obowiązków prowadzi tę działalność – osoba leczona jest pacjentem szpitala, a nie akademii medycznej, nie uczelni. System ten, angażowania i wynagradzania nauczycieli akademickich jako lekarzy funkcjonuje praktycznie od początku istnienia uczelni medycznych. Z tych względów w naszej ocenie wyrok w omawianej sprawie nie odpowiada istniejącemu stanowi faktycznemu. Wyrok ten, w tym konkretnym wymiarze kwotowym, stanowi zagrożenie dla działalności Akademii Medycznej w Gdańsku, zaś interpretacja wyroku może stać się wykładnią stanowiącą zagrożenie dla działalności wszystkich uczelni medycznych w Polsce. Należy wyraźnie podkreślić, że wydane wyroki w dotychczas rozpatrywanych sprawach o podobnym charakterze obciążały wyłącznie budżet szpitali, a nie uczelni.

Szanowny Panie Prezesie, znając obecną sytuację ciągle niedostatecznego budżetu Uczelni, powodującego w konsekwencji pogarszanie się warunków kształcenia lekarzy, biorąc i to pod uwagę proszę w imieniu wspólnoty akademickiej Akademii Medycznej w Gdańsku, Senatu i własnym o pozytywne rozpatrzenie naszej skargi.

Z wyrazami szacunku

prof. Zdzisław Wajda
Rektor

PLAN FINANSOWY AM W GDAŃSKU NA 1999 R.

przyjęty przez Senat w dniu 21 czerwca 1999 r.

I

Na podstawie Ustawy budżetowej na 1999 rok Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej pismem nr BFC-034-81/19/99 zatwierdziło dla Akademii Medycznej w Gdańsku budżet w Dziale 81 – Szkolnictwo Wyższe w następującej wysokości:

w Rozdziale 8111 – Działalność naukowo-dydaktyczna i wychowawcza 46.212.287 zł

w tym ujęta jest kwota:

– podwyżek od 01.03.1999 r.	2.156.789 zł
– narzutów od przyznanej kwoty na podwyżki	564.662 zł

w tym:

– fundusz wynagrodzeń osobowych (bazowy bez narzutów)	27.784.000
– składki ZUS od wynagrodzeń osobowych (20,74%)	5.762.401
– odpisy na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych 8% (podstawa naliczenia – 22.585.606)	1.806.848

Razem wynagrodzenia osobowych wraz z narzutami 35.353.249

Przyznana kwota na podwyżki od 01.03.1999 r. wynosi:	2.156.789
Narzuty od przyznanej kwoty na podwyżki:	
– składki na ZUS	447.318
– odpisy na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych (podstawa naliczenia – 1.753.253)	140.260

Razem: 2.744.367

	35.353.249
	2.744.367

Ogółem kwota funduszu wynagrodzeń osobowych wraz z narzutami: 38.097.616

W ramach dotacji została przydzielona kwota 1.000.000 zł na remonty bazy dydaktycznej. W kwocie przyznanej dotacji mieści się Zakładowy Fundusz Nagród w wysokości 1.867.000 zł (bez składki na ZUS). Ponadto MZIOS przyznało w ramach rozdziału 8111&73 dotacje na finansowanie inwestycji związanej z rozbudową Zakładu Medycyny Sądowej w wysokości 2.800.000 zł.

w Rozdziale 8121 – Pomoc materialna i socjalna na rzecz studentów 6.361.299

W 1999 roku Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej przyznało dodatkową kwotę na remonty bazy studenckiej w wysokości 250.000 zł, z przeznaczeniem na remont Domu Studenckiego Nr 3.

II

Dotacje z Komitetu Badań Naukowych na 1999 rok wynoszą:

– Działalność Statutowa (decyzja nr 179/E – 389/S/99)	3.130.707
– Badania własne (decyzja nr 179/E – 3898W/99)	2.356.000
– Granty (decyzje indywidualne)	1.805.530

III

W celu dokonania oceny przyznanego budżetu w działalności dydaktycznej na 1999 rok, przeprowadzono analizę porównawczą w stosunku do 1998 roku.

Przyznany budżet składa się z dwóch części :

Pierwsza z nich limitowana

– przeznaczona jest na wynagrodzenia osobowe wraz z narzutami – stanowi kwotę **38.097.616**

Kwota Zakładowego Funduszu Nagród obciążająca tę działalność (dodatkowe wynagrodzenie roczne) wynosi: **1.867.000**

Zatwierdzona przez Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej kwota wynagrodzeń osobowych nie pokrywa następujących tytułów płac:

– nagród dla nauczycieli akademickich (2% funduszu wynagrodzeń)	393.418
– nagród dla pracowników nie będących nauczycielami (1% funduszu wynagrodzeń)	97.846
– godzin ponadwymiarowych	411.552
– oceny i promotorstwa prac doktoranckich i habilitacyjnych	206.980
– odpraw emerytalnych	184.682
– nagród jubileuszowych	203.980

Razem: 1.498.458

– ZUS od ww. tytułów	278.962
– Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych (emeryci)	93.000

Ogółem niedobór wynosi: 1.870.420

Tytuły wypłat składające się na ten niedobór z chwilą przyjęcia przez władze Uczelni do realizacji będzie musiał być pokryty z własnych dochodów Akademii, zgodnie z Art. 106 Ustawy o Szkolnictwie Wyższym, po podjęciu uchwały przez Senat AMG.

Druga część budżetu na 1999 r.

– w działalności naukowo-dydaktycznej przeznaczona jest na wydatki rzeczowe – stanowi ona kwotę **6.247.671–zł**
(46.212.287 zł – 38.097.616 zł – 1.867.000 zł)

IV

Wyliczenie niedoboru budżetowego w działalności naukowo-dydaktycznej w oparciu o przyznany budżet z MZIOS

1. w części dotyczącej wynagrodzenia osobowego wraz z narzutami na ZUS 1.870.420
2. w części dotyczącej wydatków rzeczowych 2.078.379

Ogółem: 3.948.799

Na zmniejszenie deficytu w przyznanej dotacji wpływ mają inne dochody Uczelni, które planuje się w następującej wysokości:

- dochody z działalności podstawowej 900.000
- dochody z działalności usługowo-badawczej 300.000
- narzuty na prace dotowane przez KBN 700.000
- kwoty wpłacone od sponsorów 500.000

Razem planowane dochody 2.400.000

Po uwzględnieniu planowanych innych dochodów przewidywany niedobór w działalności naukowo-dydaktycznej wynosi:

$$3.948.799 \text{ zł} - 2.400.000 \text{ zł} = 1.548.799 \text{ zł}$$

Dotacja dotycząca Funduszu Pomocy Materialnej na rzecz studentów Rozdział 8121 wzrosła w stosunku do 1998 roku o 10,96%. Wzrost ten nie zabezpiecza potrzeb Uczelni.

V

W świetle przedstawionego budżetu AMG na 1999 rok Senat postanowił:

- pozostawić narzuty kosztów ogólnouczelnianych w pracach statutowych i grantach na poziomie 1998 roku, tj. 20%
- pozostawić narzuty kosztów ogólnouczelnianych w działalności usługowo-badawczej oraz w Funduszu Pomocy Materialnej na rzecz studentów na poziomie 35%
- zwiększyć limitowany fundusz wynagrodzeń osobowych z innych dochodów Uczelni o kwotę 1.733.708 zł
- podejmować wszelkie inicjatywy w celu pozyskania dodatkowych środków finansowych
- ograniczyć wydatki do niezbędnych, z uwagi na groźbę utraty płynności finansowej Uczelni
- objąć inne dochody 30% narzutem kosztów ogólnouczelnianych.

Tabela 1

Poniesione koszty rzeczowe AMG w działalności dydaktycznej I – XII 1998 rok

Lp.	Wyszczególnienie	Wykonanie 1-12/1998 r.	Planowane koszty w 1999 r.
1.	Limit na dydaktykę dla jednostek działalności podstawowej	1.107.639,63	1.100.000
	- materiały	793.619,10	
	- usługi telekomunikacyjne i faksowe (rzeczywiste 98 r.)	102.867,82	
	- usługi poligraficzne i fotograficzne	47.919,71	
	- podróże	53.269,35	
	- szkolenia	3.023,16	
	- usługi pocztowe	22.225,83	
	- odzież ochronna	220,66	
	- serwis usług informatycznych	12.014,50	
	- b.f.p (umowy zlecenia z pracownikami nie będącymi nauczycielami akademickimi)	72.479,50	
2.	Koszty stałe	2.680.060,39	2.802.000
	- energia elektryczna	452.351,37	500.000
	- zużycie wody i ścieków	135.945,03	150.000
	- CO i CW	1.747.798,52	2.000.000
	- rozmowy telefoniczne – centrala telefoniczna + nie objęte limitem dydaktycznym	298.115,89	100.000
	- zużycie gazu	7.682,78	9.000
	- wywóz nieczystości	38.166,80	43.000
3.	Remonty	1.201.273,78	600.000
4.	Naprawa sprzętu	191.893,56	200.000
5.	Środki czystości nie obciążające limitów	33.546,63	55.000
6.	Materiały nie obciążające limitów: (materiały piśmienne, papier do faksów, drukarek, tonery, czasopisma), w tym:	946.398,19	1.000.000
	1. Biblioteka	618.905,14	600.000
	- materiały	258.681,43	
	- księgozbiory	140.719,59	
	- czasopisma (Swets)	211.206,23	
	- Gazeta AMG	5.093,19	
	- Annales	3.204,70	
	2. Transport	152.419,35	150.000
	- materiały	33.021,05	

Lp.	Wyszczególnienie	Wykonanie 1-12/1998 r.	Planowane koszty w 1999 r.
	- paliwo 3. Ogólnouczelniane między innymi: - materiały - Chór - materiały - Dział Wydawnictw - materiały - Samorząd Studencki - mater. i sprzęt nie będący środ. trwałym	119.398,30 175.073,70 10.000,00 28.000,00 2.672,00 30.139,38	250.000;
7.	Koszty inne: (bankowe, pocztowe, pralnicze, utrzymanie czystości, dozoru, ubezpieczenie pojazdów, zasiłek na zagospodarowanie, szkolenia, delegacje, odprawy pośmiertne, stypendia naukowe, stypendia doktoranckie, odszkodowania, program Sokrates, usługi b.f.p). w tym : - usługi pocztowe - usługi bankowe - usługi pralnicze - Romwit 01-04/98 - ubezpieczenie pojazdów - zasiłek na zagospodarowanie - szkolenia i delegacje - odprawy pośmiertne - odszkodowania - program Sokrates - stypendia naukowe - stypendia doktoranckie - usługi opłacane z b.f.p w tym: 1. dziekani - recenzje, prace doktorskie, habilitacyjne, wypisywanie dyplomów 2. prorektor ds. nauki - recenzje wniosków o nagrody ministra 3. Dział Wydawnictw - wydawnictwa 4. prorektor ds. klinicznych - egzaminy z jęz. obcych - związane ze specjalizacją nauczycieli akademickich 5. prorektor ds. dydaktycznych - godz. zlecone za ćwicz. ze studentami dla pracowników nie będących nauczycielami akad. 6. Umowy zawarte z emerytowanymi profesorami - dot. zajęć prowadzonych ze studentami (Uchwała Senatu AMG) 7. Biblioteka - Gazeta AMG - Annales - inne 8. dyrektor ds. eksploatacyjnych (sprzątaczk) 9. dyrektor administracyjny - konwojowanie środków płatniczych - obsługa egzaminów wstępnych (Komisja Rekrutacyjna) - prace wykonywane poza zakresem obowiązków w Działach Administracji Centralnej, między innymi: Dział Płac, Dział Kadr, Dział Organizacji i Zarządzania, Dział Gospodarczy, Komisja Kasacyjna - obsługa wniosków patentowych - czynności związane z różnego typu awariami (Dział Techniczny) - prace związane z inauguracją roku akademickiego	1.948.760,34 67.390,25 17.205,33 11.625,72 132.600,00 16.910,65 96.574,00 46.070,96 28.826,40 727.699,32 9.992,98 66.492,00 173.180,80 554.191,93 60.570,00 15.000,00 39.524,72 10.374,00 194.575,40 60.400,00 18.513,57 15.361,01 2.176,00 51.921,00 85.776,23 8.810,00 1.500,00 31.566,23 5.700,00 38.200,00 -	1.594.050 60.000 21.000 13.000 - 16.000 81.000 59.000 30.000 90.000 47.500 66.000 333.450 777.100 94.500 10.000 35.000 10.000 253.000 75.600 12.000 15.000 3.000 95.000 174.000 420.000 425.000 10.000 4.000 116.000
8.	Usługi informatyczne	406.339,22	420.000
9.	Usługi dotyczące ochrony mienia	386.043,62	425.000
10.	Usługi ogrodnicze	10.870,05	10.000
11.	Akademicka Telewizja Edukacyjna	4.461,00	4.000
12.	Wykup biletów PKP	115.510,78	116.000
	Ogółem	9.032.797,19	8.326.050

Tabela 2

Planowane koszty rzeczowe w AMG w działalności naukowo-dydaktycznej na 1999 rok

Lp.	Wyszczególnienie	Wykonanie 1998 r.	Planowane koszty w 1999 r.
1.	Limit na dydaktykę dla jednostek działalności podstawowej w tym: Bezosobowy fundusz płac jednostek działalności podstawowej	1.107.639,63 72.479,50	1.100.000 72.500
2.	Koszty stałe: – energia elektryczna – zużycie wody i ścieków – centralne ogrzewanie i ciepła woda – rozmowy telefoniczne – centrala telefoniczna + nieobjęte limitem dydaktycznym – zużycie gazu – wywóz nieczystości	2.680.060,39 452.351,37 135.649,03 1.747.798,52 298.115,89 7.682,78 38.166,80	2.802.000 500.000 150.000 2.000.000 100.000 9.000 43.000
3.	Remonty	1.201.273,78	600.000
4.	Naprawa sprzętu	191.893,56	200.000
5.	Środki czystości nie obciążające limitów	33.546,63	55.000
6.	Materiały – nie obciążające limitów: (materiały piśmienne, papier do fasów, drukarek, tonery, czasopisma)	846.398,19	1.000.000
7.	Koszty inne: (bankowe, pocztowe, obsługi, utrzymanie czystości, dozoru, ubezpieczenie pojazdów, zasilek na zagospodarowanie, szkolenia, delegacje, usługi b.f.p, odprawy pośmiertne, stypendia naukowe, stypendia doktoranckie, odszkodowania, program „Sokrates”, pralnicze)	1.948.760,34	1.549.050
8.	Usługi informatyczne	406.339,22	420.000
9.	Usługi dotyczące ochrony mienia	386.043,62	425.000
10.	Usługi ogrodnicze	10.870,05	10.000
11.	Akademicka Telewizja Edukacyjna	4.461,00	4.000
12.	Wykup biletów PKP	115.510,78	116.000
	Razem	9.032.797,19	8.326.050

**Z XVI Konferencji
Rektorów Akademii
Medycznych
w Polsce, Kraków,
30 czerwca 1999 r.**

Szczegółowe sprawozda-
nie w następnym numerze
Gazety AMG.

PROTEST SAMORZĄDU STUDENCKIEGO

Gdańsk, dn. 08 czerwca 1999 roku

Jego Magnificencja
prof. dr hab. n. med. Zdzisław Wajda
Rektor Akademii Medycznej w Gdańsku

Zarząd Samorządu Studentów reprezentujący środowisko akademickie Akademii Medycznej w Gdańsku pragnie złożyć na ręce Senatu Akademii Medycznej w Gdańsku stanowczy protest przeciwko idei wyłączenia naszej *Alma Mater* spod nadzoru Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej i przekazaniu jej pod kuratelę Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Nie widzimy żadnej przyczyny, dla której integralny etap wychowywania lekarzy, stomatologów i farmaceutów, jakim są studia w Akademii Medycznej miałyby być wyrwane z pełnego toku kształcenia, który poprzez studia i szkolenia podyplomowe, staże naukowe, kongresy i sympozja oraz studia specjalizacyjne i doktoranckie trwa nieprzerwanie od momentu zdania egzaminu wstępnego na studia, praktycznie do końca życia.

Non scholae sed vitae discimus, a sztuki medycznej z książek wyuczyć się nie da, tak więc każda próba odsunięcia studentów od tóżka chorego człowieka spotka się z naszym zdecydowanym sprzeciwem.

„Takie będą Rzeczypospolite jakie ich młodzieży chowanie”

Gdańsk, dn. 08 czerwca 1999 roku

Jego Magnificencja
prof. dr hab. n. med. Zdzisław Wajda
Rektor Akademii Medycznej w Gdańsku

Zarząd Samorządu Studentów występując w imieniu wszystkich studentów Akademii Medycznej w Gdańsku stanowczo protestuje przeciwko dążeniom do odebrania JM Rektorowi Akademii Medycznej w Gdańsku zwierzchnictwa nad Szpitalami Klinicznymi, będących własnością naszej Uczelni.

Szpitala Kliniczne zostały powołane do życia w celu szkolenia studentów i lekarzy, stanowiąc przez dziesięciolecia priorytetowe inwestycje Akademii Medycznej. Naszej Uczelni zawdzięczają swój wiodący status, doborową kadrę i lepsze wyposażenie.

Zajęcia prowadzone w klinikach Szpitali Klinicznych stanowią podstawę naszego kształcenia, a jego poziom jest wynikiem długofalowej polityki dydaktycznej prowadzonej w placówkach klinicznych przez władze Uczelni.

Kategorycznie nie zgadzamy się na pozbawienia nas Szpitali Klinicznych. Sprawy tej nie pozostawimy swojemu losowi. Jesteśmy zdecydowani podjąć w tej kwestii wszystkie dozwolone prawem środki, do strajku studenckiego włącznie.

Zwracamy się do Senatu AM w Gdańsku o poparcie naszych działań w obronie wspólnego dobra, jakim są własne Szpitala Kliniczne.

Gdańsk, dn. 08 czerwca 1999 roku

Jego Magnificencja
prof. dr hab. n. med. Zdzisław Wajda
Rektor Akademii Medycznej w Gdańsku

Zarząd Samorządu Studentów zwraca się z prośbą do Senatu Akademii Medycznej w Gdańsku o poparcie stanowiska Komisji ds. Wyższego Szkolnictwa Medycznego Parlamentu Studentów RP w sprawie nowelizacji Ustawy z 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza w zakresie dotyczącym wejścia w życie Lekarskiego Egzaminu Państwowego.

Stanowisko to nasi przedstawiciele złożyli w formie wniosku na ręce przewodniczącego Komisji Zdrowia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej pośła Stanisława Grzonkowskiego. Przedstawiliśmy je również przewodniczącemu Senackiej Komisji Zdrowia, Kultury Fizycznej i Sportu senatorowi Maciejowi Świątkowskiemu oraz podczas spotkania w dniu 7 maja 1999 r. minister zdrowia i opieki społecznej pośła Franciszce Cegielskiej.

Lekarski Egzamin Państwowy jest wprowadzany w pośpiechu, a tok przygotowań budzi nasze zastrzeżenia, gdyż nie gwarantuje rzetelnej i sprawiedliwej weryfikacji stanu wiedzy i umiejętności naszych tegorocznych absolwentów, którzy jako pierwsi przystąpią do tego egzaminu. Ponadto:

1. Negatywne konsekwencje, w postaci nieotrzymania prawa do wykonywania zawodu lekarza, wiążące się z niezaliczeniem egzaminu, obligują MZiOŚ do szczególnie starannego przygotowania egzaminu pod względem merytorycznym i formalnym, a wg posiadanych przez nas informacji na dzień dzisiejszy brak:

- a) puli pytań bądź puli pytań przykładowych
- b) wyboru obowiązującej literatury ze wskazaniem obowiązujących norm i standardów, w przypadku rozbieżności pomiędzy ośrodkami
- c) symulacji egzaminu (która ma miejsce np. przy wprowadzaniu nowego egzaminu dojrzałości) w celu minimalizacji przewidywalnych sytuacji problemowych
- d) założeń niezbędnego okresu przejściowego przy wprowadzaniu egzaminu będącego standardowym postępowaniem przy podobnych inicjatywach na świecie
- e) przygotowania do całościowego egzaminu testowego w systemie edukacji wyższych uczelni medycznych.

2. Studentów wyższych lat i absolwentów uczelni medycznych pozbawia się tym tokiem wprowadzenia egzaminu czasu na przygotowanie i ugruntowanie zdobytej wiedzy do weryfikacji w formie testu

3. Rozbieżności w zakresie wiedzy przekazywanej na poszczególnych wyższych uczelniach medycznych, a także brak ujednoliconych minimów programowych i schematów postępowania lekarskiego obowiązującego we wszystkich jednostkach przeprowadzających staż podyplomowy nie dają gwarancji odpowiedniego przygotowania studentów i stażystów do egzaminu.

4. Przygotowanie analogicznych egzaminów państwowych w innych krajach było procesem kilkuletnim, opartym na konsultacjach specjalistycznych, mających na celu skonkretyzowanie wiedzy oraz wyjaśnienie wątpliwości, zarówno egzaminatorów, jak i zdających.

PROTEST SAMORZĄDU STUDENCKIEGO

5. Zgodnie z Ustawą egzamin ma obejmować wiedzę zdobytą na stażu i dlatego jest niezbędne, aby absolwent wyższej uczelni medycznej rozpoczynający staż podyplomowy otrzymał ściśle wytyczne dotyczące obowiązującej na egzaminie wiedzy, wykaz odpowiednio dobranych podręczników zawierających wiadomości, których przyswojenie powinno gwarantować zdanie egzaminu.

Idea egzaminu z ogółu wiedzy zdobywanej na studiach godzi w autorytet naszej Uczelni, która wydając indeksy i uroczyście wręczając co roku dyplomy lekarskie bierze odpowiedzialność za swoich absolwentów. Lekarski Egzamin Państwowy to brak szacunku do naszych profesorów, którzy wystawiają nam przecież na egzaminach świadectwo wiedzy i umiejętności.

Źle przygotowany egzamin skompromituje jego inicjatorów i skrzywdzi wielu młodych lekarzy. Pragniemy, przesuwając LEP o 4 lata, dać Ministerstwu czas na jego dopracowanie.

Zarząd Uczelnianego
Samorządu Studenckiego AMG

Wyciąg z Protokołu Nr 12/98/99 nadzwyczajnego posiedzenia Senatu Akademii Medycznej w Gdańsku w dniu 15 czerwca 1999 roku

Ad.2.a) Przewodnicząca Samorządu Studenckiego AMG, studentka Agnieszka Olszewska poinformowała, że 5 czerwca br. w Warszawie podczas VI Konferencji Komisji ds. Wyższego Szkolnictwa Medycznego Parlamentu Studentów RP podjęto uchwałę o rozszerzeniu akcji protestacyjnej studentów medycyny na wszystkie akademie medyczne w Polsce. Również Zarząd Samorządu Studentów występując w imieniu wszystkich studentów Akademii Medycznej w Gdańsku włączył się w ogólnopolską akcję protestacyjną przeciwko:

1. Odłączeniu szpitali klinicznych od akademii medycznych,
2. Podporządkowaniu akademii medycznych w całości Ministerstwu Edukacji Narodowej i odłączeniu od Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej
3. Wprowadzeniu z dniem 1 października 1999 r. Lekarskiego Egzaminu Państwowego.

Senat przyjął do wiadomości protest Samorządu Studenckiego Akademii Medycznej w Gdańsku odnośnie:

1. Odłączenia szpitali klinicznych od akademii medycznych
2. Włączenia akademii medycznych w całości do Ministerstwa Edukacji Narodowej, pod warunkiem, że akcja protestacyjna nie może naruszyć regulaminu szkoły, nauczania i warunków leczenia chorych w podległych jej szpitalach.
3. Przychylił się do starań o przesunięcie terminu wprowadzenia Lekarskiego Egzaminu Państwowego.

□

Uchwała Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” AMG i PSK z dnia 1999.06.09

Komisja Zakładowa AMG i Szpitali Klinicznych pragnie podkreślić fakt konieczności pozostawienia nadal szpitali klinicznych w ramach uczelni jako niezbędnego warsztatu dydaktycznego leczniczego i naukowo-badawczego.

W związku z powyższym Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” AMG i Szpitali Klinicznych popiera stanowisko Senatu AMG w sprawie konieczności przekazania przez ministra zdrowia i opieki społecznej uprawnień organu założycielskiego – rektorowi akademii medycznych.

W związku z powyższym Komisja Zakładowa AMG i Szpitali Klinicznych zwraca się z uprzejmą prośbą do ministra zdrowia i opieki społecznej Franciszki Cegielskiej o pilne przekazanie, zgodnie z ustawą sejmową, uprawnień organu założycielskiego dla Samodzielnych Publicznych Szpitali Klinicznych Nr 1, 2 i 3 w Gdańsku rektorowi AMG.

□

PROMOCJE DOKTORSKIE

Przemówienie JM Rektora prof. Zdzisława Wajdy

Wysoka Rado, Panowie Dziekani,
Dostojni Goście, Szanowni Państwo,
Szanowni Promotorzy,
Drodzy młodzi Doktorzy,
Koleżanki i Koledzy

Dzisiejsza podniosła uroczystość promocji doktorskich, która ma wyjątkowo duże znaczenie w życiu Uczelni, odbywa się w pięknej scenerii Wielkiej Sali WETY, dawnej Sali Białej, wzbogaconej znakomitym malarstwem. Cieszymy się wraz z Wami i pragniemy podkreślić wagę pierwszej pracy naukowej, jaką jest doktorat i jak ważną i znaczącą rolę powinien odegrać w Waszym życiu naukowym, w dalszej karierze naukowej, jaka przed Wami.

Wypada przypomnieć, że od 1995 roku uroczyste wręczenie dyplomów doktora medycyny i doktora farmacji dokonuje się poza murami Uczelni, w zabytkowych pomieszczeniach naszego miasta. Dwukrotnie odbyło się tu właśnie, w Ratuszu Głównym, w tej sali, w której się obecnie znajdujemy. Przed rokiem, w kwietniu, miałem zaszczyt dokonać kolejnego uroczystego wręczenia dyplomów doktorskich asystentom naszej Uczelni w nastrojowej i pięknej scenerii Dworu Artusa.

Uroczystość odbywająca się w pięknej oprawie, jest wyrazem uznania dla Waszego trudu, pracy i poświęcenia nauce. Obowiązki, jakie na Was spoczywają – nauczanie studentów, opieka i leczenie chorych, pogłębianie wiedzy zawodowej, specjalizacje połączone z decyzją rozpoczęcia pracy naukowej zastępują na wyróżnienie, na pochwałę, na uznanie. Wypada przypomnieć, że Wasze dysertacje i ich wartość naukowa, wzbogacenie piśmiennictwa, wzrost ich liczby, nie tylko podlegają ocenie indy-

widualnej, ale również wpływają na ocenę działalności Uczelni i mają znakomity wpływ na jej rozwój. Ważne i istotne jest również i to, że problemy poruszane w tych pracach, jak i poziom spełniają współczesne kryteria zarówno w sensie metodologicznym, jak i merytorycznym, wnosząc wkład do nauki. Pragnąłbym, aby ta uroczystość wręczenia dyplomów doktorskich trafiła do świadomości naszego społeczeństwa i unaoczniała, jak wielki wysiłek intelektualny i wielość wyzwań jest związanych ze zdobywaniem wiedzy, z jej pogłębianiem dla dobra chorych, ich zdrowia, ich życia, jak wielki wysiłek wiąże się z pogłębianiem umiejętności zawodowych, nieodzownym warunkiem w obliczu ciągłego postępu we współczesnym świecie. W czasie ostatnich promocji między innymi mówiłem, a co pragnę obecnie powtórzyć – praca nauczyciela akademickiego nie może polegać jedynie na opanowaniu pewnego zakresu wiadomości, czy zebraniu i przekazaniu wyników cudzych badań, a powinna również uczyć metod zdobywania wiedzy i kształcić umiejętności prowadzenia samodzielnej pracy naukowej, pracy naukowo-badawczej.

Doktorat – praca naukowa – pierwszy krok na drodze do kariery naukowej. Jakże ważny to krok w zdobywaniu wiedzy pod kierunkiem doświadczonego promotora, w wyborze tematu, postawieniu prawidłowych założeń, celu i ustaleniu metodyki pracy, wyborze piśmiennictwa, przeprowadzeniu dyskusji i w końcu wyciągnięciu właściwych wniosków. Mówiłem wówczas – po wielu miesiącach, czasami i latach bezustannego poprawiania, wielokrotnego wygładzania, przychodzi chwila, kiedy

wreszcie można oprawić dzieło i przejść do dalszych etapów.

Te etapy to egzaminy, oczekiwanie na recenzje, potem publiczna obrona, głosowanie Rady Wydziału i wreszcie radość z sukcesu.

Szanowni Państwo,
Szanowne Koleżanki i Koledzy,
Szanowni Doktoranci,

Za chwilę z rąk promotora otrzymacie Państwo upragniony tytuł doktora medycyny, doktora farmacji, którego uzyskanie wymagało od Was niemałego trudu, pracy, samozaparcia, często wielu wyrzeczeń, więc tym większy jest dzisiejszy sukces, tym większy powód do zadowolenia.

Zmierzając ku końcowi mojego wystąpienia, zanim przystąpimy do wręczenia dyplomów, warto pokusić się o jeszcze jedną refleksję – jesteśmy w Gdańsku, mieście o 1000-letniej historii, ale jednocześnie w mieście skierowanym ku przyszłości, dającym perspektywę, dającym przestrzeń nauce i nauczaniu, w mieście akademickim, posiadającym wiele szkół wyższych przynoszących temu miastu splendor.

My, społeczność akademicka naszej *Alma Mater* przyczyniamy się do tego codziennym trudem, nauczaniem, nauką, jaką tworzymy, kreowaniem współczesnej medycyny.

Kończąc, w imieniu Senatu, całej naszej społeczności akademickiej i własnym składam Wam, Szanowni Doktoranci, gratulacje. Gratuluję pięknie Waszym najbliższymi, Waszym Rodzicom, Waszym rodzinom, których udział w dzisiejszym Waszym święcie, w dzisiejszym sukcesie jest niemały. Równie pięknie dziękuję i gratuluję Waszym promotorom, których zasługi i udział w waszej dzisiejszej promocji jest znaczny i jest również ważnym, znaczącym, wspólnym osiągnięciem. Jestem dumny z Waszych naukowych osiągnięć, z Waszych doktoratów i zachęcam Was do nieustawiania w pracy naukowo-badawczej i do stawiania dalszych kroków w zdobywaniu kolejnych stopni naukowych. Wasz dorobek naukowy jest przecież dorobkiem naszej Akademii i stanowi o jej wartości, jej prestiżu, co powinno przyswiecać nam w naszej pracy pomimo wielu trudności. Życzę spełnienia dalszych zamierzeń, pracowitości, wytrwałości, życzę powodzenia w dalszej działalności naukowo-badawczej.

Władzom Miasta, Panu Prezydentowi Pawłowi Adamowiczowi, Panu Dyrektorowi Koperkiewiczowi pragnę podziękować za udostępnienie tego pięknego miejsca na dzisiejszą uroczystość, dziękuję za gościnność.

POŻEGNANIE PROF. KAZIMIERZA SZAWŁOWSKIEGO

Z głębokim żalem i smutkiem żegnamy w imieniu Senatu i całej wspólnoty akademickiej naszej Uczelni profesora zwyczajnego Kazimierza Szawłowskiego, emerytowanego kierownika Katedry i Zakładu Rehabilitacji Akademii Medycznej w Gdańsku, wychowanka i absolwenta naszej *Alma Mater*, znakomitego lekarza, znanego specjalistę z zakresu rehabilitacji.

Profesor Kazimierz Szawłowski urodził się 75 lat temu, w Podgórzu, na ziemi pomorskiej. Po uzyskaniu matury, w roku 1946 rozpoczyna studia na Wydziale Lekarskim naszej Uczelni, uzyskując w 6 lat później dyplom lekarza. Po ukończeniu studiów pracuje kolejno w Klinice Dermatologii AMG, a następnie w Sanatorium Usprawniania Leczniczego dla Dzieci w Gdańsku, którego był ordynatorem. Sanatorium to dzięki Niemu stało się kolebką kształcenia specjalistów rehabilitacji w naszym regionie.

W roku 1972 zaczął organizować Zakład Rehabilitacji Akademii Medycznej, w latach 80. przekształcony w Katedrę i Zakład Rehabilitacji, której był kierownikiem od jej utworzenia do chwili przejścia na emeryturę. Z Uczelnią naszą związał całe swoje życie zawodowe, przechodząc kolejno wszystkie szczeble kariery nauczyciela akademickiego, od asystenta do profesora. W roku 1964 uzyskał stopień naukowy doktora medycyny, w siedem lat później – stopień doktora habilitowanego. W 1979 roku nadano Mu tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1989 roku profesora zwyczajnego.

Profesor Kazimierz Szawłowski był twórcą gdańskiej szkoły rehabilitacji i przyczynił się do rozwoju i organizacji rehabilitacji w Polsce, uznanej w 1959 roku za jedną z nowych specjalności medycznych.

Główne zainteresowania i dorobek naukowy Profesora dotyczyły problemów rehabilitacji dzieci niepełnosprawnych po chorobie Heine–Medina i rehabilitacji dorosłych po uszkodzeniach ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego oraz układów krążenia i oddechowego. Prezentował je na licznych zjazdach naukowych w kraju i za granicą. Pozostawił po sobie bogaty

dorobek naukowy sięgający 100 pozycji, stanowiący ważny i oryginalny wkład do nauki i praktyki medycznej.

Był członkiem wielu towarzystw naukowych, w tym członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Rehabilitacji.

Profesor był znakomitym nauczycielem i wychowawcą. W swojej bogatej, ponad trzydziestoletniej działalności dydaktyczno–wychowawczej wykształcił w zakresie podstawowej rehabilitacji ponad 20 roczników studentów. Kształcił nie tylko studentów, angażował się także w tworzenie programów nauczania dla powstałego Technikum Fizjoterapii, gdzie był wykładowcą. Brał czynny udział w kształceniu specjalistów z zakresu rehabilitacji dla całego regionu

gdańskiego. Przy Jego udziale kilkadziesiąt osób otrzymało specjalizację z zakresu rehabilitacji. Był także wychowawcą młodej kadry naukowej.

Dzięki swemu zaangażowaniu i wiedzy cieszył się uznaniem naszego środowiska. Przez wiele lat pełnił obowiązki konsultanta wojewódzkiego ds. rehabilitacji, członka Zespołu Specjalisty Krajowego, a następnie specjalisty regionalnego dla województwa gdańskiego, bydgoskiego, koszalińskiego i szczecińskiego.

Profesor Kazimierz Szawłowski brał także czynny udział w życiu Uczelni, uczestnicząc w licznych komisjach rektorskich, senackich, dziekańskich.

Po przejściu na emeryturę w 1994 r. nadal służył swoim doświadczeniem i wiedzą pacjentom, uczniom i współpracownikom.

Z głębokim żalem żegnamy dziś lekarza wielkiego serca i dobroci, szczerze oddanego chorym. Żegnamy nauczyciela akademickiego, wychowawcę wielu pokoleń lekarzy, pioniera rehabilitacji i twórcę gdańskiej szkoły rehabilitacji, którego działalność wpłynęła na postęp i rozwój Akademii Medycznej w Gdańsku. Żegnamy prawego człowieka, znakomitego lekarza, wielkiej skromności kolegę i przyjaciela. Takim pozostanie w naszej pamięci. Żegnamy Cię Kaziu, odpoczywaj w pokoju.

W imieniu Rektora, Senatu i społeczności AMG składamy rodzinie Zmarłego wyrazy szczerzego współczucia.

prof. Zdzisław Wajda
Rektor

Przeczytane... w idei naukowej...

W idei naukowej żyje radość życia, podziw dla piękna, protest przeciwko śmierci, chęć trwania, pytanie rzucone naturze i ciekawość głębi.

Jeżeli czasem marzyłem o tym, jak pragnąłbym żyć w pamięci młodzieży - to nigdy jako profesor, ani - broń Boże - dyrektor, ale jako ogrodnik dusz ludzkich. I myślałem, że zadaniem życia jest na to zasłużyć.

Prof. Ludwik Hirsfeld (1884-1954)

Przepisał prof. Romuald Sztaba

Od roku 1974 pracuję w Państwowym Szpitalu Klinicznym nr 1 prowadząc bibliotekę i w czerwcu br. przechodzę na emeryturę. Kończąc działalność zawodową chciałabym podziękować tym osobom, dzięki którym miejsce pracy stało się moim drugim domem. A było tych osób bardzo, bardzo wiele. Pożyczając od prof. Mlekodaja, któremu zawdzięczam prowadzenie biblioteki dla chorych w Instytucie Chirurgii i całkowite spełnienie moich dziecinnych marzeń – pracy wśród książek. Prof. Mlekodaja na zawsze zachowam w pamięci nie tylko jako mojego szefa, ale również życzliwego człowieka przychodzącego z pomocą w trudnych sprawach życiowych, m.in. w czasie choroby mego wnuka, który trafił do szpitala jako 3-tygodniowe niemowlę. Do tej pomocy dołączył wówczas prof. Lipiński. Pomocy doświadczyłam również od śp. prof. Gacyka i Jego żony dr Wandy, kiedy moi dwaj wnukowie, córka i zięć ulegli bardzo poważnym obrażeniom w wypadku samochodowym. Okazano mi wtedy tyle serca i starań, że tego nigdy w życiu nie zapomnę.

Bardzo długa jest lista tych, o których zawsze będę pamiętać. Dyrektor Szpitala – dr Anisimowicz – mój wierny czytelnik; dyrektor Bajena; dyrektor Instytutu Chirurgii – prof. Papliński, również mój czytelnik, który w okresie stanu wojennego pouczył mnie, że w wypadku, gdyby SB chciała mnie przesłuchiwać w czasie pracy – może to tylko zrobić w jego obecności. Przyjaźń łączyła mnie ze śp. dr. Kozłowskim, śp. dr. Majewskim. Życzliwość okazywała prof. Jungowska, prof. Suchorzewska, która również pomogła w leczeniu 4-letniego wnuka w Centrum Zdrowia Dziecka, śp. prof. Majewska, śp. dr. Pryczkowski, dr Sykutera, prof. Kondratowa, dr Kruszewski, dr Szyszko, dyrektor Wyszczałski.

Od roku 1989, kiedy rozpoczęłam działalność charytatywną, w trakcie organizowania punktu pomocy przy Komisji Zakładowej „Solidarność”, z pomocą spieszyli – prof. Narkiewiczowa,

dzięki której otrzymaliśmy dary z Holandii, a także mogliśmy pomagać Polakom na Białorusi i w Wilnie, skupionym wokół kościoła pw. św. Ducha i osoby ks. Kasiukiewicza; – dyrektor administracyjny dr Bautembach, który udostępnił wówczas pomieszczenie na tę działalność, a w czasie powodzi w roku 1997 umożliwił dostarczenie zebranych darów dla powodzian na Opolszczyznę.

Rok 1989 zapamiętałam jako ogólny zryw solidarności i zaangażowania. Szczególnie wspominam śp. dr. Lipskiego i dr. Anisimowicza, zaangażowanych w plakatowanie wsi kaszubskich, a także śp. prof. Gacyka, który – w czasie, gdy byliśmy mężami zaufania w wyborach –

salowych, pracowników administracji, m. in. – Ewy Smirnow – sekretarki Dyrekcji PSK nr 1, Janiny Okoniewskiej – kadrowej, z Działu Socjalnego – Krysi Bartnik i Marii Ruszkowskiej. Do osób, których nie chcę pominąć należą także – z Kliniki Chirurgii Ogólnej – sekretarki: Gabrysia Piotrowska, Marzenka Dymek; pielęgniarki – Jagoda Tworzydłak, Krysia Jurczyńska i Tosia Kośmider; – z Kliniki Chirurgii Urazowej – pielęgniarki – Ewa Michalska i Halina Bogdanowicz; z Kliniki Kardiochirurgii – pielęgniarka – Janka Dzierzbicka i sekretarka Renia Krauze; z gabinetu EKG – Małgosia Mściwojewska, z Kliniki Anestezjologii – dr Sykutera, pielęgniarki –

Michasia Szczukowska i Ula Sikora, Marysia Kuźma; – z Ambulatorium Chirurgicznego – Hania Korfalska i Marek Nowak; – z Magazynu – Wandzia Kreft i Krysia Choroszman; – cała obsługa Kuchni z p. Alą na czele; – z Budowy – Konrad Murzyński i p. Bogdan.

Osobne podziękowanie składam również wszystkim Przewodniczącym i Członkom Komisji Zakładowej „Solidarność”, w której działałam od roku 1980 – ze szczególnym uwzględnieniem

Ani Mołczanow – Drzewieckiej, Wali Adamowicz, Michała Woźniaka, Zbyszka Wypycha oraz sekretarek: Eli, Małgosi i Ewie.

Dziękuję wszystkim za życzliwość, której doświadczyłam przez cały okres pracy. Dziękuję, że tylu osobom zawdzięczam zachowanie wiary w to, że **LUDZIE SĄ DOBRZY.**

DZIĘKUJĘ.

Mimo że oficjalnie kończę pracę z dniem 30 czerwca, chcę bibliotekę prowadzić społecznie. Żal mi książek i – może jeszcze bardziej – pacjentów, którzy na nie czekają, boję się, że w związku z obecną reformą biblioteka zostanie zlikwidowana. Ta na Chirurgii jest chyba ostatnią w AMG. Więc dopóki mi zdrowie będzie pozwalało, chciałabym jeszcze umilić pobyt pacjentom, nie obciążając finansowo Szpitala.

Zofia Cholewina

UWAGA, PLAGIAT!

Środowisko naukowe zostało poruszone sprawą plagiatu, jakim była praca magisterska znanego polityka i reakcja ministra Handtkiego na zarządzenie rektora Uniwersytetu Warszawskiego nr 5, z dn. 12.10.1998 r. Określało ono w sposób wyważony procedurę uchYLENIA decyzji komisji egzaminacyjnej, nadającej tytuł zawodowy magistra. Minister decyzją z dn. 2.02.1999 r. uchylił to zarządzenie. W uzasadnieniu opiera się on na niewłaściwości interpretacji przez rektora nadania tytułu zawodowego magistra lub licencjata... za decyzję administracyjną, która może być wzruszona w trybie wznowienia postępowania. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 4 i art. 149 ust. 2 ustawy o szkolnictwie wyższym tytuły zawodowe oraz dyplomy nadaje uczelnia, a nie komisja egzaminacyjna. Zdaniem ministra, zarządzenie nie tylko wprowadza tryb postępowania, którego ustawa nie przewiduje, ale tworzy również organy – komisje weryfikacyjne – którym powierza prawo rozstrzygania w pierwszej instancji. Decyzję ministra oprotowali 9.03.1999 r. postowie AWS stwierdzając, że *podjęte przez Pana ministra działania są dla nas niezrozumiałe. Uważamy, że godzą one w autorytet urzędu, jaki Pan pełni i wiktają Akcję Wyborczą Solidarność w sytuacji etycznie i politycznie wątpliwe*. Minister odpowiedział listem otwartym z dn. 9.03.br.: *moja decyzja nie dotyczy prób wyjaśnienia, czy praca magisterska p. Anusza była plagiatem czy nie. Jako minister edukacji narodowej mam obowiązek czuwać nad przestrzeganiem prawa stanowionego przez autonomiczne władze uczelni... i dalej: postępowanie w tej sprawie nie zostało zakończone, gdyż na moją decyzję przysługuje skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego*. Na postępo-

wanie ministra w tej sprawie uchwałą nr 6, z dn. 13.03.br. zareagowało prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich pisząc m.in.: *w opinii rektorów nie zaistniały podstawy do stwierdzenia przez ministra niezgodności treści tego zarządzenia ani z przepisami ustawowymi, ani ze statutem Uczelni. Wymaga tego Ustawa o Szkolnictwie Wyższym w art. 31 przy podejmowaniu przez Ministra decyzji, jeśli konstytucyjne gwarancje autonomii uczelni mają być poszanowane. Nie przekonują nas argumenty przywoływane dla uzasadnienia podjętej przez ministra decyzji. Rektorzy domagają się jej wycofania i wsparcia inicjatyw podejmowanych przez nich i przez uczelnie w celu bezwzględnego eliminowania tego typu przypadków, t. j. zaniechaniem dyplomowania zawodowych i stopni naukowych, uzyskanych w rezultacie dokonanego plagiatu. Wnoszą też o wprowadzenie do nowego prawa o szkolnictwie wyższym jednoznacznych przepisów unieważniających wszelkie uprawnienia nabyte w wyniku popełnionego plagiatu, określających odpowiedzialność osób, które dopuścili się takich czynów oraz ścigania ich z urzędu*.

Minister Handtke odpowiedział listem z dn. 16.03.br., w którym dowodzi: *skoro uczelnia nie miała wątpliwości co do charakteru rozstrzygnięcia w sprawie nadania tytułu zawodowego magistra, mogła poddać kontroli i wzruszyć decyzję ostateczną w tej sprawie wyłącznie na podstawie Kodeksu Postępowania Administracyjnego (KPA). Nawet obecnie, pomimo równoległego toczącego się postępowania dotyczącego kontroli prawidłowości wydanego zarządzenia, uczelnia – o ile nadal pozostaje przy swoim stanowisku, że nadanie tytułu zawodowego jest decyzją administracyjną – mogłaby prowadzić postępowanie administracyjne w tej indywidualnej sprawie na podstawie KPA i zakończyć je wydaniem decyzji*.

Senat UW odpowiedział uchwałą nr 237 z dn. 17.03.br. w następującym brzmieniu:

1. Senat UW w pełni popiera działania rektora w sprawie trybu postępowania w przypadku stwierdzenia uzyskania tytułu zawodowego magistra (licen-

cjata) w wyniku przedstawienia pracy magisterskiej (licencjackiej) stanowiącej plagiat)

2. Senat wyraża zdziwienie i zaniepokojenie publicznymi wypowiedziami ministra edukacji narodowej w związku z uchYLENIEM zarządzenia rektora UW. Wypowiedzi te, niezależnie od intencji, relatywizują problem uczciwości naukowej.

3. Senat uważa, że szkoły akademickie powinny mieć możliwość unieważniania dyplomów w przypadku stwierdzenia plagiatu.

Prof. Żernicki w artykule „Błędy oczywiste i zamaskowane” (*Forum Akademickie* nr 4, kwiecień 1999) stwierdza: *jest... wielu winowajców pojawiających się plagiatów i ukrytych błędów etycznych. Należą do nich nie tylko lekkomyślni lub oportunistyczni naukowcy, ale również redaktorzy kiepskich czasopism, niefrasobliwi sternicy nauki i, wreszcie, niedbający o naukę parlamentarzyści i premierzy...*

Doc. Aleksander Wesołowski („Plagiat i plagiatorzy” *Forum Akademickie* 6/99) przytacza definicję plagiatu i plagiatora ze *Słownika wyrazów obcych PWN*: *najkrócej i dosadnie można określić plagiat jako kradzież, a plagiatorkę jako złodziejkę. Już z tego tytułu czyn jest potępiany, a złodziej powinien być ukarany. „Nie kradnij” jest przestrożą od wieków. Piotr Muelndner-Nieckowski (*Forum Akademickie* 5/99) nawiązując do publikacji Marka Wrońskiego ze *Staten Island University Hospital*, zwanego „tropicielem nieuczciwości naukowej”, który historię wykrytych 35 plagiatów przedstawi niedługo w książce, pisze: liczba polskich prac medycznych cytowanych w literaturze światowej jest wciąż znikoma, a za jedną z przyczyn tego zjawiska uważa się ich wtórność. I dalej: co kilka lat w nowej wersji drukowany jest przez Komitet Wydawców Czasopism Medycznych tzw. „kodeks Vancouver”(ujednolicono zasady publikowania prac z wieloma aktami towarzyszącymi, a wśród nich zasady etyczne naukowca i autora. Teksty te są stale obecne w ponad 500 czasopismach zagranicznych. W Polsce, niestety, tylko w trzech, i to we fragmentach.*

prof. B. L. Imieliński

Prof. Ignacy Abramowicz, pierwszy i długoletni kierownik Kliniki Okulistycznej przybył do Gdańska z Wilna, gdzie przedtem kierował Kliniką USB. W tamtym czasie jego studentem był Jerzy Sztachelski, późniejszy minister zdrowia PRL. Już w okresie gdańskim, Profesor próbował zwolnić salową za jakieś poważne wykroczenie i jego decyzja została wstrzymana przez... Związek Zawodowy. Oburzony, pojechał do Ministerstwa, wtargnął jak huragan do sekretariatu ministra z wnioskiem o własną dymisję. Wszechwładna w tym czasie kierowniczka gabinetu ministra, słynna pani Hesja próbowała dowiedzieć się o co chodzi. Profesor zapytał tylko (jak zwykle w trzeciej osobie):

... *Jest w swoim gabinecie?*

... *Ano, jest...*

Profesor wszedł i przed oczyma osłupiałego ministra rzucił dzierzony papier mówiąc:

... *Jak nie chcę, to nie trzeba...*

Dopiero dłuższa rozmowa uspokoiła nieco gościa i uczeń załagodził wzburzenia swego nauczyciela, wydając odpowiednie zalecenia...

* * *

Profesor Władysław Wermut, jako student odbywał trzydobowe ćwiczenia w Klinice Ginekologii i Położnictwa, zwane wtedy internatem. Do programu należał dyżur na sali porodowej i ambicją każdego studenta było odebranie porodu. Zwykle dyżurna położna ogłaszała:

... *jeden student może myć się do porodu...*

Akademia (V D) w anegdocie...

Odbывał się wtedy swego rodzaju wyścig, kto pierwszy dotrze do umywalni, chwyci szczotkę i mydło. Pilny, jak zwykle, Władzio był pierwszy i rozpoczął energiczne szorowanie rąk.

Wtedy dyżurny asystent zwrócił uwagę:

... *Kolego, zegarek!*

Odpowiedź zaś brzmiała:

... *Nie szkodzi, wodoszczelny...*

* * *

Prof. Olgierd Narkiewicz spędził okres wojenny na rodzinnej Wileńszczyźnie. Chroniąc się przed zagrażającym wywiezieniem oddał się pod opiekę dr Janiny Hurynowicz (późniejszej profesor neurofizjologii na UMK w Toruniu), która umieściła go w Oddziale Neuropsychiatrycznym. Po krótkim pobycie otrzymał kartę informacyjną z rozpoznaniem: *Epilepsia. Dementia epileptica*. Stanowiło to „dobre papiery”. Jak sam komentuje po latach:

„nie przeszkodziło mi to w uzyskaniu tytułu profesora i nawet stanowiska profesora zwyczajnego w naszej Akademii”.

WIDEO—UROLOGIA W IZMIRZE

W dniach 3–5 czerwca odbył się w Izmirze, w Turcji, 11. Światowy Zjazd Wideo—Urologii. Za ideą organizowania takich spotkań przemawia fakt, że we współczesnej urologii ogromne znaczenie ma leczenie endoskopowe, a w ostatnim czasie coraz częściej dochodzi do głosu laparoscopia. Stwarza to doskonałe warunki do przedstawiania nowych metod i do nauki za pomocą filmów wideo rejestrujących szczegóły zabiegów. Co więcej, także sposoby

przeprowadzenia operacji drogą tradycyjną doskonale mogą być pokazywane w przejrzystej i ciekawej formie na filmie. Dominowały więc, co jest największą wartością tego typu konferencji, prezentacje dające bardzo konkretne i praktyczne informacje i wskazówki. Klinika Urologii AMG od kilku lat czynnie uczestniczy w kolejnych kongresach. Także tym razem, obok profesora Kazimierza Krajki w spotkaniu wzięło udział dwóch asystentów. Wspólnie z trzema kolegami z oddziału urologii Szpitala Miejskiego „Na Zaspie” tworzyliśmy sporą sześcioposobową reprezentację Gdańska.

Prezentowaliśmy 3 filmy: „Intra-urethral mitomycin C instillation in patients with sigmoid neobladder”, „Extraperitoneal radical cystectomy and sigmoid neobladder with tenomyotomy” i „Alcini neobladder

with rotundo-colposuspension”. Nie wątpliwym wyróżnieniem dla Kliniki Urologii w Gdańsku było powierzenie nam organizacji 13. Światowego Kongresu Wideo—Urologii, który odbędzie się w 2001 roku w Trójmieście. Nasza tegoroczna wizyta w Izmirze rozpoczęła więc także konsultacje co do szczegółów organizacyjnych spotkania za dwa lata. Konferencja odbywała się w upalną, słoneczną pogodę, w jednym z najbardziej zeuropeizowanych miast w Turcji. Nie muszę nikogo przekonywać, że piękny hotelowy basen cieszył się wieczorami ogromnym powodzeniem wśród uczestników. Udało nam się także zobaczyć trochę tradycyjnej, egzotycznej Turcji, która w tej części kraju ściera się na każdym kroku z nowoczesnością. Barwnym elementem była przygotowana przez organizatorów „Noc Otomańska” z tradycyjną muzyką i tańcami, w tym także taniec brzucha. Bardzo ciekawym punktem wyprawy było również zwiedzenie doskonale zachowanych ruin starożytnego Efezu, jednego z głównych ośrodków jońskiej cywilizacji Greków. Zaskoczeniem dla nas było, jak wiele miejsc bliskich tradycji starożytnej, takich jak Troja, Milet, Pergamon, Smyrna, znajduje się w tym, należącym przecież już do kultury mużmańskiej regionie.

lek. Marcin Matuszewski

* * *

Prof. Jerzy Giedroyc, kierownik Kliniki Chirurgii Onkologicznej odznaczał się (prócz wielu innych cech) zachowaniem pięknego akcentu wileńskiego. W początkowym okresie istnienia Akademii, będąc w służbie wojskowej, szkolił się w chirurgii w Oddziale Chirurgicznym ówczesnego Szpitala Miejskiego im. Kopernika, a jednocześnie był asystentem w Zakładzie Anatomii Prawidłowej. W czasie kolokwium kończącego jeden z etapów ćwiczeń prosektoryjnych zadawał takie pytania:

... *Kulegu, na jakie chuliere ten frenikus duje nadół – a?*

a potem:

... *A jak ja was za frenikus, za frenikus będę targał, to gdzie ból odcujecie – a?*

* * *

Prof. Tadeusz Bilikiewicz, twórca gdańskiej szkoły psychiatrii i wybitny historyk medycyny (na jego wykładach z historii i propeutyki medycyny gromadziły się tłumy słuchaczy, nawet spoza Akademii) w czasie wykładów z psychiatrii zawsze demonstrował chorych. Zdarzyło się, że pacjentem był medyk z niższego roku. Profesor chcąc zademonstrować omamy słuchowe zapytał:

... *czy może słyszy pan jakieś głosy?*...

... *tak, tak* – potwierdził skwapliwie pacjent...

... *Aha, a co to są za głosy?*...

... *niewątpliwie odgłosy pracy ludzkiej* – brzmiała odpowiedź. (Rzeczywiście w pobliżu sali wykładowej robotnicy stukali młotkami)

... *a proszę powiedzieć, gdzie Pan się znajduje i co to za ludzie zajmują te ławki?*

... *no, jestem na wykładzie z psychiatrii...*

... *to co Pan tu robi?*...

... *pewnie ktoś z nas dwóch jest wariatem* – brzmiała odpowiedź...

Profesor bynajmniej się nie stropił, tylko skomentował z wyraźnym zadowoleniem:

... *widzicie Państwo – typowy brak dystansu...*

* * *

Prof. Jakub Penson, doskonały internista i wspaniały dydaktyk, wieloletni rektor, udawał się samochodem służbowym na sympozjum nefrologiczne do Poznania. Towarzyszący mu asystent (obecnie profesor) Marek Hebanowski załatwił przez swego ojca, twórcę teatralnego i doskonałego reżysera Stanisława Hebanowskiego (zwanego w środowisku teatralnym „Stulkiem”) bilety na przedstawienie „Tanga” Mrożka. Czasu było niewiele, bo wyjechali z Gdańska po pracy, więc kierowca rektorski, popularny „Maksio” przekraczał regularnie dozwoloną szybkość. Natknęli się jednak niefortunnie na „drogówkę”. Wtedy Profesor, na ogół przestrzegający wszelkich zasad i przepisów, zdobył się na stosunkowo niewinną mistyfikację: *wiecie Panowie, jesteście lekarzami i jedziemy na pilną operację...* Skończyło się na pouczeniu, „Maksio” został ocalony od potencjalnych restrykcji i na przedstawienie zdążyli w ostatniej chwili.

Zebrat B.I.L.

EUROPEAN DIABETIC NEPHROPATHY STUDY GROUP

W dniach od 13 do 15 maja br. odbyła się w Gdańsku 12. Konferencja Europejskiej Grupy do Badania Nefropatii Cukrzycowej (EDNSG), którą zorganizowała Katedra i Klinika Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii oraz Oddział Gdański Polskiego Towarzystwa Diabetologicznego.

EDNSG istnieje od 1987 r. i stanowi forum wymiany doświadczeń dotyczących badań genetycznych, epidemiologicznych i morfologicznych, a także terapii jednego z najważniejszych powikłań cukrzycy – nefropatii. Grupa, początkowo pomyślana jako europejska, zrzesza obecnie także naukowców z USA, Japonii i Australii, a więc zaczyna pełnić funkcję ponadeuropejską. Łącznie członkami EDNSG jest ok. 140 osób. Obok bieżących kontaktów naukowych uczestników Grupy, którzy dzięki kilkunastoletniej znajomości stanowią bardzo żyłą „naukową rodzinę”, główną formą działania są coroczne konferencje, na których odbywają się prezentacje, wyłącznie ustne, oraz wykłady i dyskusje plenarne. Nowymi członkami EDNSG mogą stać się tylko pierwsi autorzy zakwalifikowanych do prezentacji prac naukowych, selekcjo-

nowanych przez Zarząd. EDNSG zainicjowała kilka nowych programów badawczych, m.in. obejmujący prawie wszystkie kraje europejskie program GENESIS, tj. badania genetyczne nefropatii cukrzycy typu 1.

Do EDNSG należą 4 osoby z Polski, w tym 2 z AMG (Kliniki Nadciśnienia i Diabetologii): dr med. Elżbieta Orłowska-Kunikowska i dr med. Ewa Semetkowska-Jurkiewicz, które od powstania Grupy uczestniczą w corocznych konferencjach oraz od 2 lat dwaj koledzy ze Śląskiej Akademii Medycznej.

Tegoroczna XII Konferencja EDNSG miała miejsce w salach Muzeum Morskiego na Ołowiance. Wśród uczestników jako obserwatorzy byli także koledzy z Kliniki Nadciśnienia Tętniczego oraz z Kliniki Nefrologii AMG. W uroczystości otwarcia wziął udział przewodniczący Polskiego Towarzystwa Diabetologicznego prof. Czestaw Wójcikowski.

Zwyczajem konferencji są 3 wykłady, w tym 1 z kraju gospodarza. W tym roku były to wykłady prof. E. Ritza z Heidelbergu „Stan obecny nefropatii w cukrzycy typu 2”, prof. M. Mauera z Minneapolis „Czego możemy nauczyć się o nefropatii cukrzycowej wykonując biopsje

nerek” i prof. Bolesława Rutkowskiego z Kliniki Chorób Nerek, który zapoznał zebranych z problemami leczenia nerkozastępczego w cukrzycy w krajach Europy Środkowo-Wschodniej.

Wśród 33 ustnych prezentacji były 2 z Polski: dr med. E. Semetkowska-Jurkiewicz przedstawiła unikalny materiał chorych z wczesną nefropatią cukrzycową bez nadciśnienia tętniczego, leczonych przez 10 lat inhibitorami konwertazy; dr med. T. Liberek zapoznał zebranych z wynikami dializy otrzewnowej u chorych na cukrzycę w regionie gdańskim w okresie od 1993 do 1998 roku.

Organizacją konferencji zajmowało się Centrum Diabetologiczne, a personalnie dr med. E. Orłowska-Kunikowska i dr med. E. Semetkowska-Jurkiewicz z Katedry i Kliniki Nadciśnienia i Diabetologii AMG. Zarząd EDNSG wyraził opinię, że była to jedna z najlepiej zorganizowanych dotychczas konferencji, co sprawiło nam dużą przyjemność. Goście wyjechali także zauroczeni pięknem zabytków i atmosferą Gdańska.

dr med. Elżbieta Orłowska-Kunikowska
sekretarz Konferencji

SYMPOZJUM CHROMATOGRAFICZNE W GRANADZIE

Największe doroczne naukowe spotkanie specjalistów w zakresie chromatografii i innych technik rozdzielania, *HPLC'99*, odbyło się tym razem w Granadzie, Hiszpania. Było to 23 z kolei sympozjum z serii organizowanej na przemian w Europie i w USA. Sympozja *HPLC* gromadzą zwykle ponad 1000 uczestników z wszystkich zakątków świata wykorzystujących nowoczesne procedury separacji związków chemicznych i biologicznych. Nadaje to sympozjum *HPLC* prawdziwie interdyscyplinarny charakter. Także tym razem spotkali się specjaliści z różnych dziedzin: fizykochemii zjawisk powierzchniowych, termodynamiki procesów podziałowych, konstrukcji aparatury analitycznej, chemometrii, analityki chemicznej, a także analizy farmaceutycznej, biochemicznej, klinicznej, środowiskowej, biotechnologicznej i innej.

Zapewne urok Granady pomógł organizatorom zgromadzić rekordową ilość około 1500 uczestników. Przez nowoczesny Pałac Kongresowy, w którym odbywały się obrady przewinęło się około 20 reprezentantów polskich placówek naukowych: akademii medycznych, uniwersytetów, politechnik, akademii rolniczych i instytutów badawczych. Nasza grupa z Katedry i Zakładu Biofarmacji i Farmakodynamiki liczyła 4 osoby: prof. dr hab. Roman Kaliszan, dr Antoni Nasal, mgr Piotr Haber i mgr Michał Markuszewski.

Jechaliśmy do Granady w dobrych nastrojach. Już przed sympozjum dotarli do nas oznaki uznania ze strony Komitetu Organizacyjnego oraz Międzynarodowego Komitetu Naukowego. Doktoranci P. Haber i M. Markuszewski nie tylko otrzymali zniżkową rejestrację, ale z inicjatywy organizatorów także bezpłatne zakwaterowanie. Ponadto, w finalnym programie znalazły się 3 wykłady z afiliacją AMG. Taką liczbą nie może wykazać się żaden inny z reprezentowanych na *HPLC'99* zespołów. Z programu dowiedzieliśmy się też, że przyznano nam przewodniczenie dwóch z 25 zaplanowanych sesji wykładowych (prof. R. Kaliszan: Session 3 – *Biochromatography / Biomedical and*

Clinical Applications oraz mgr M. Markuszewski: Session 14 – *HPLC, SFC, MP-Affinity Chromatography and Related Methods*).

Jeszcze jedno wyróżnienie znane nam było przed sympozjum. Międzynarodowe czasopismo *Chromatographia* ogłosiło konkurs na dwa granty wspierające udział w *HPLC'99* młodych pracowników naukowych. Okazało się, że jeden z tych grantów przypadł w światowej konkurencji *ex-equo* (500 USD do podziału) mgr. P. Haberowi i mgr. M. Markuszewskiemu. Wyniki ogłoszono publicznie, na uroczystym obiedzie sympozjalnym.

Trzy wykłady sympozjalne z afiliacją *Medical University of Gdańsk* wygłosili: prof. R. Kaliszan, dr M. Turowski (aktualnie na stypendium w Kyoto University of Technology, Japonia) oraz współautor z Eindhoven Institute of Technology, Holandia – dr Henk A. Claessens. Ponadto, plakaty prezentowali dr A. Nasal, mgr M. Markuszewski (współautor trzeciego z wykładów) i mgr P. Haber (współautor pierwszego z wykładów).

Największy jednak sukces spotkał nas w przedostatnim dniu sympozjum. Wtedy rozstrzygnięto konkurs na najwartościowszy naukowo plakat. Wybierano spośród 980 prezentowanych w ciągu czterech dni posterów. Nie mogliśmy uwierzyć własnym uszom, gdy przewodniczący Komitetu Organizacyjnego ogłosił, iż trzecie miejsce uzyskał prezentowany przez mgr P. Habera poster pt. „*Simultaneous optimization of pH and either gradient time or isocratic %B in method development for reversed-phase HPLC*”; autorzy: P. Haber, T. Bączek, R. Kaliszan, L.R. Snyder. Otrzymaliśmy (każdy ze współautorów) po kalkulatorze Hewlett-Packarda, a wyniki konkursu zostaną opublikowane w *Journal of Chromatography A*.

prof. Roman Kaliszan

Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne Oddział Gdańsk

zaprasza na zebranie naukowo-szkoleniowe, które odbędzie się w dniu 13 lipca br. (wtorek) o godz. 12.00 w sali wykładowej nr 1 Wydziału Farmaceutycznego AMG, przy Al. Gen. J. Hallera 107.

Referat w języku angielskim pt.: *Trends and progress in liquid chromatographic and electrophoretic analysis methods for biomedical and pharmaceutical samples* wygłosi prof. Henk A. Claessens, Eindhoven University of Technology, Laboratory of Instrumental Analysis, Eindhoven, Holland.

POWSTAŁO POLSKIE TOWARZYSTWO BÓLÓW GŁOWY

Z inicjatywy prof. Antoniego Prusińskiego z Łodzi, odbyło się w Warszawie w dniu 15 grudnia 1997 roku spotkanie członków założycieli nowego towarzystwa. Wśród członków założycieli znalazły się dwie osoby z Gdańska – prof. Ewa Dilling-Ostrowska i niżej podpisa-
na.

Podczas posiedzenia prof. A. Prusiński przedstawił zebrany powód i uzasadnienie powołania Towarzystwa oraz zaprezentował projekt jego statutu. Uchwalono powołanie Towarzystwa i zaakceptowano projekt statutu wnosząc do niego niewielkie poprawki. Wyłoniono zarząd tymczasowy, którego prezesem został prof. A. Prusiński. Od tego czasu trwały prace Zarządu nad rejestracją Towarzystwa, poprawkami statutu i przygotowaniem I Zjazdu oraz czasopisma pod nazwą „Migrena”.

I Zjazd Polskiego Towarzystwa Bólów Głowy odbył się w dniach 20–22 maja 1999 r. na zamku w Rydzynie. Obrady naukowe odbyły się w 3 sesjach: I sesja – *Postępy diagnostyki i terapii bólów*

głowy, II sesja – Bóle głowy u dzieci i młodzieży, III sesja – Nowe aspekty patofizjologii bólów głowy.

Po części naukowej odbyło się walne zebranie członków, na którym dokonano wyboru władz Towarzystwa: preza, członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego. Prezesem został prof. A. Prusiński. Towarzystwo nie będzie tworzyć oddziałów terenowych. Następny zjazd Towarzystwa odbędzie się za 2 lata. W sprawie członkostwa informacje można uzyskać w Klinice Neurologii Dorosłych i Klinice Neurologii Rozwojowej.

Obrady I Zjazdu PTBG odbywały się we wspaniałym otoczeniu pałacu w Rydzynie. Bal w pałacowych wnętrzach był znakomitą okazją do integracji środowiska neurologów szczególnie zainteresowanych problematyką bólów głowy. Jeden z wieczorów zjazdowych wypełnił spektakl teatru tańca współczesnego słynnej szkoły E. Wychowskiej.

prof. Leokadia Dobrzyńska

KONFERENCJA NAUKOWA NEUROLOGÓW

W dniach 6–8 maja 1999 r. odbyła się kolejna konferencja naukowa zespołów klinik neurologicznych Bydgoszczy i Gdańska z udziałem licznych zaproszonych gości z Polskiego Towarzystwa Neurologicznego z oddziału warszawskiego. Miejszem obrad był wspaniały zamek rycerski z XVI w., obecnie noszący imię rodziny pierwszych właścicieli – Podewils, a zbudowany w okolicach małej wioski o nazwie Krąg (koło Stawna).

Zamek obecnie odzyskał prawie całkowicie dawną świetność dzięki – niestety – nie tylko polskim kapitałom. Ale dzięki takim zdarzeniom możemy w tych zamkach być i odbywać naukowe obrady. Tematem konferencji były udary niedokrwienne mózgu.

Prof. R. Mazur wraz z zespołem współpracowników – inżynierów elektroników z WAT w Warszawie oraz Politechniki Gdańskiej przedstawił ostatnio opracowany prototyp urządzenia do monitorowania mózgu w udarach niedokrwiennych.

Środowisko gdańskich neurologów zaprosiło dr. med. Czesława Kwiatkowskiego do przedstawienia wyników swojej wieloletniej pracy – 500 operowanych chorych ze zwężeniami tt. szyjnych. Koledzy z gdańskiej kliniki neurologicznej w osobach – prof. L. Dobrzyńskiej, dr dr E. Mierzejewskiej, H. Wójcik-Drażkowskiej, M. Krześniak-Bohdan, M. Świerkockiej-Miastkowskiej, D. Gąseckiego – wygłosili referaty na temat profilaktyki oraz leczenia zachowawczego udarów niedokrwiennych mózgu.

Stosownie do miejsca spotkania, obrady zakończono nie tylko dyskusją o stale aktualnym problemie udarów niedokrwiennych, ale omal że prawdziwym turniejem z licznymi sprawdzianami sprawności fizycznej zawodników; o jadle wspominać nie wypada, bo obfitość i różnorodność nie pozostaje w zgodzie z profilaktyką udarów. Oczywiście, gdyby nie opieka firmy Bofour-Ipsen-International obrady sympozjum musiałyby odbyć się w zupełnie innym otoczeniu.

dr Emilia Mierzejewska

W dniu 21 czerwca 1999 roku odbyło się uroczyste zakończenie I edycji konkursu o tytuł „Najlepszej Pielęgniarki Roku 1999” w Samodzielnym Publicznym Szpitalu Klinicznym nr 1 Akademii Medycznej w Gdańsku. Laureatkami zostały:

1. Katarzyna Tyrata – Ośrodek Dializy Otrzewnowej Kliniki Chorób Nerek
2. Renata Chała – Klinika Hematologii
3. Beata Anna Rataj – Klinika Kardiologii
4. Wanda Latecka – Klinika Gastroenterologii
5. Irena Barszczewska – Klinika Chirurgii Klatki Piersiowej
6. Agnieszka Markuszczyńska – Klinika Anestezjologii i Intensywnej Terapii
7. Aleksandra Szymura – Klinika Neurochirurgii
8. Małgorzata Zielińska – Samodzielna Pracownia Diagnostyki Inwazyjnej Chorób Układu Krążenia
9. Wioleta Jurkiewicz – Klinika Chorób Dzieci.

W uroczystości, poza nagrodzonymi pielęgniarkami uczestniczyli: dyrekcja szpitala, kierownicy Klinik, pielęgniarki przełożone i oddziałowe z jednostek, z których wywodzą się laureatki oraz członkinie Zespołu ds. Jakości Usług Pielęgniarskich.

Pierwsze trzy miejsca zostały uhonorowane nagrodami pieniężnymi, ufundowanymi przez dyrektora ds. lecznictwa, w wysokości:

- I miejsce – 2.000 zł
- II miejsce – 1.000 zł
- III miejsce – 500 zł

Nagrody rzeczowe dla pielęgniarek, które zajęły miejsca od IV do IX sponzorowały firmy: BECTON DICKINSON, MEDILAB, VEZAR, Johnson & Johnson Poland oraz Restauracja „La Pasta”.

Wszystkie laureatki otrzymały pamiątkowe dyplomy.

Pomysłodawcą konkursu był dyrektor ds. lecznictwa dr Piotr Świca. Stronę organizacyjną przedsięwzięcia realizował Zespół ds. Jakości Usług Pielęgniarskich.

Konkurs przebiegał dwuetapowo. Etap I trwał od 1 listopada 1998 roku do 30 kwietnia br. i polegał na anonimowym wyborze najlepszej pielęgniarki przez pacjentów w jednostkach „łożkowych” szpitala, natomiast w pozostałych komórkach organizacyjnych szpitala zatrudniających pielęgniarki wyboru dokonano na podstawie „Arkusza oceny”. Do II etapu zakwalifikowały się 74 pielęgniarki. W dniu 17 czerwca 1999 roku odbył się II etap konkursu, będący testem wiedzy zawodowej; zawierał on 50 pytań zamkniętych w 3 wersjach.

Laureatki konkursu, od lewej: Irena Barszczewska, Beata Anna Rataj, Wanda Latecka, dr n. med. Piotr Świca, Katarzyna Tyrata, Renata Chała

NAJLEPSZA PIELEŃNIARKA ROKU 1999

Postępowanie konkursowe pozwoliło na wyłonienie 9 laureatek.

Jesienią tego roku planowane jest rozpoczęcie II edycji konkursu.

Tegorocznym laureatkom składamy serdeczne gratulacje, wszystkim zaś pielęgniarkom zatrudnionym w SPSK

nr 1 AM w Gdańsku życzymy sukcesów w dalszej rywalizacji.

mgr Beata Kentzer
przewodnicząca Zespołu ds. Jakości
Usług Pielęgniarskich
przy SPSK nr 1 AM w Gdańsku